

Oficiālais Vēstnesis

Izdevums latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

62. gadagājums

2019. gada 9. septembris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2019/C 305/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzīnumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2019/C 305/02	Lieta C-377/17: Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 4. jūlija spriedums — Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Pakalpojumi iekšējā tirgū — Direktīva 2006/123/EK — 15. pants — LESD 49. pants — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Arhitektu un inženieru honorāri par plānošanas pakalpojumiem — Minimālie un maksimālie tarifi)	2
2019/C 305/03	Lieta C-393/17: Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 4. jūlija spriedums (Hof van beroep te Antwerpen (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret Freddy Lucien Magdalena Kirschstein, Thierry Frans Adeline Kirschstein (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2005/29/EK — Negodīga komercprakse — Piemērošanas joma — Jēdziens “komercprakse” — Direktīva 2006/123/EK — Pakalpojumi iekšējā tirgū — Krimināltiesības — Atļauju sistēmas — Augstākā izglītība — Diploms, ar ko tiek piešķirts maģistra grāds — Aizliegums piešķirt noteiktus grādus bez pilnvarojuma)	3

2019/C 305/04	Lieta C-543/17: Tiesas (virspalāta) 2019. gada 8. jūlija spriedums — Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde — LESD 258. pants — Pasākumi ātrdarbīgu elektronisko sakaru tīklu izvēšanas izmaksu samazināšanai — Direktīva 2014/61/ES — Netransponēšana un/vai transponēšanas pasākumu nepaziņošana — LESD 260. panta 3. punkts — Lūgums piespriest kavējuma naudas samaksu par kavējuma dienām — Kavējuma naudas apmēra aprēķins)	4
2019/C 305/05	Lieta C-622/17: Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 4. jūlija spriedums (Vilniaus apygardos administracinis teismas (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Baltic Media Alliance Ltd./Lietuvos radijo ir televizijos komisija (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Direktīva 2010/13/ES — Audiovizuālo mediju pakalpojumi — Televīzijas apraide — 3. panta 1. un 2. punkts — Uztveršanas un retranslācijas brīvība — Nacionālā naida kurināšana — Uztvērējas dalībvalsts veiktie pasākumi — Mediju pakalpojumu sniedzēju un pārējo personu, kuras sniedz televīzijas kanālu vai raidījumu izplatīšanas internetā pakalpojumus, pagaidu pienākums šīs dalībvalsts teritorijā izplatīt vai retranslēt televīzijas kanālu tikai maksas paketēs)	5
2019/C 305/06	Lieta C-624/17: Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 4. jūlija spriedums (Gerechtshof Den Haag (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret Tronex BV (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Atkritumi — Sūtījumi — Regula (EK) Nr. 1013/2006 — 2. panta 1. punkts — Direktīva 2008/98/EK — 3. panta 1) punkts — Jēdzieni "atkritumu sūtījums" un "atkritumi" — Tādu preču kopums, kas sākotnēji paredzētas pārdošanai mazumtirdzniecībā un ko patērētāji nodevuši atpakaļ vai kas kļuvušas liekas pārdevēja sortimentā). ...	5
2019/C 305/07	Lieta C-644/17: Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 3. jūlija spriedums (Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — tiesvedība, ko uzsākusi Eurobolt BV (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 267. pants — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību — Eiropas Savienības tiesību akta pārbaudes valsts tiesā apjoms — Regula (EK) Nr. 1225/2009 — 15. panta 2. punkts — Visas būtiskās informācijas paziņošana dalībvalstīm ne vēlāk kā desmit darbdienu pirms Padomdevējas komitejas sanāksmes — Jēdziens "būtiska informācija" — Būtisks procedūras noteikums — Īstenošanas regula (ES) Nr. 723/2011 — Antidempinga maksājuma, kas ir noteikts dažu Ķīnas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam, attiecināšana uz importu, ko veic, tos nosūtot no Malaizijas — Spēkā esamība)	6
2019/C 305/08	Lieta C-649/17: Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 10. jūlija spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Amazon EU Sàrl (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Patērētāju aizsardzība — Direktīva 2011/83/ES — 6. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Informēšanas prasības distances līgumiem un ārpus uzņēmuma telpām noslēgtiem līgumiem — Tirgotāja pienākums norādīt savus tālruna un faksa numurus "ja tādi ir" — Piemērojamība)	7
2019/C 305/09	Lieta C-668/17 P: Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 3. jūlija spriedums — Viridis Pharmaceutical Ltd./Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), Hecht-Pharma GmbH (Apelācija — Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Vārdiska preču zīme "Boswelan" — Faktiska izmantošana — Neesamība — Preču zīmes izmantošana klīniskās izpētes ietvaros pirms zāļu tirdzniecības atļaujas pieteikuma iesniegšanas — Pietiekams neizmantošanas pamats — Jēdziens)	8
2019/C 305/10	Lieta C-697/17: Tiesas (piektā palāta) 2019. gada 11. jūlija spriedums (Consiglio di Stato (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Telecom Italia SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiskais iepirkums piegādes un būvdarbu līgumu jomā — Direktīva 2014/24/ES — 28. panta 2. punkts — Slēgta procedūra — Saimnieciskās darbības subjekti, kuriem ir atļauts iesniegt piedāvājumu — Vajadzība saglabāt juridisko un materiālo identitāti starp izraudzīto saimnieciskās darbības subjektu un to, kurš iesniedz piedāvājumu — Vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem princips)	9
2019/C 305/11	Lieta C-716/17: Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 11. jūlija spriedums (Østre Landsret (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — tiesvedība, ko uzsāka A (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Darba ņēmēju brīva pārvietošanās — Ierobežojumi — Parādu atvieglošanas tiesvedības uzsākšana — Nosacījums par dzīvesvietu — Pieļaujamība — LESD 45. pants — Tieša iedarbība)	9

2019/C 305/12	Lieta C-722/17: Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 10. jūlija spriedums (Bezirksgericht Villach (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Norbert Reitbauer u.c./Enrico Casamassima (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Regula (ES) Nr. 1215/2012 — Jurisdikcija civillietās un komercietās — Izņēmuma jurisdikcija — 24. panta 1. un 5. punkts — Strīdi par lietu tiesībām saistībā ar nekustamo īpašumu un spriedumu izpildi — Nekustamā īpašuma izsoles tiesas ceļā procedūra — Prasība par iebildumiem saistībā ar šajā izsolē iegūto līdzekļu sadali)	10
2019/C 305/13	Lieta C-19/18 P: Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 10. jūlija spriedums — VG/Eiropas Komisija (Apelācija — Prasība par zaudējumu atlīdzību, kas celta pret Eiropas Komisiju — Komisijas lēmums izbeigt sadarbību Team Europe tīklā — Kaitējuma atlīdzināšana — Komisijas izvirzīta iebilde par nepieņemamību — Strīda līgumiskais vai ar neatļautu darbību saistītais raksturs)	11
2019/C 305/14	Lieta C-26/18: Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 10. jūlija spriedums (Hessisches Finanzgericht (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung/Hauptzollamt Frankfurt am Main (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Muitas savienība — Regula (EEK) Nr. 2913/92 — 202. un 203. pants — Ievadmuitas nodoklis — Muitas parāda rašanās muitas tiesiskā regulējuma pārkāpumu dēļ — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Direktīva 2006/112/EK — 2. panta 1. punkta d) apakšpunkts un 30. pants Importam piemērojamais PVN — Nodokļa iekasējamības gadījums — Preces “importa” jēdziens — Prasība par preces nokļūšanu Eiropas Savienības ekonomiskajā aprītē — Šīs preces transportēšana uz dalībvalsti, kas nav muitas parāda rašanās dalībvalsts)	12
2019/C 305/15	Lieta C-39/18 P: Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 10. jūlija spriedums — Eiropas Komisija/NEX International Limited, iepriekš Icap plc, Icap Management Services Ltd, Icap New Zealand Ltd (Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Jenas procentu likmju atvasinātie instrumenti — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums — Uzņēmuma atbildība par aizliegtas vienošanās atbalstīšanu — Naudas soda aprēķināšana — Pienākums norādīt pamatojumu)	12
2019/C 305/16	Lieta C-89/18: Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 10. jūlija spriedums (Østre Landsret (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — A/Udlændinge- og Integrationsministeriet (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — EEK un Turcijas asociācijas līgums — Lēmums Nr. 1/80 — 13. pants — “Atturēšanās no jebkādas darbības” klauzula — Ģimenes atkalapvienošanās starp laulātajiem — Jauns ierobežojums — Primārs vispārējo interešu apsvērums — Sekmīga integrācija — Migrācijas plūsmu efektīva pārvaldība — Samērīgums)	13
2019/C 305/17	Lieta C-91/18: Tiesas (septītā palāta) 2019. gada 11. jūlija spriedums — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Akcīzes nodoklis spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem — LESD 110. pants — Direktīva 92/83/EEK — Direktīva 92/84/EEK — Regula (EK) Nr. 110/2008 — Samazinātas akcīzes nodokļa likmes piemērošana nacionālo produktu, kas tiek apzīmēti kā tsipouro un tsikoudia, ražošanai)	14
2019/C 305/18	Lieta C-99/18 P: Tiesas (desmitā palāta) 2019. gada 4. jūlija spriedums — FTI Touristik GmbH/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), Harald Prantner, Daniel Giersch (Apelācija — Eiropas Savienības preču zīme — Regula (EK) Nr. 207/2009 — Iebildumu process — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu “fl”, “reģistrācijas pieteikums” — Grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu “fly.de”, īpašnieka iebildumi — Atteikums — Apzīmējumu līdzība — Nosaukums standarta rakstībā Bulletin des marques de l'Union européenne [Eiropas Savienības Preču Zīmju Biļetenā] — Sajaukšanas iespēja)	15
2019/C 305/19	Lieta C-163/18: Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 10. jūlija spriedums (Rechtbank Noord-Nederland (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — HQ, IP, ko pārstāv viņa likumiskais pārstāvis HQ, JO/Aegean Airlines SA (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Gaisa pārvadājumi — Regula (EK) Nr. 261/2004 — Kopīgi noteikumi par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos — Lidojuma atcelšana — Atbalsts — Tiesības saņemt atlīdzinājumu par aviobiļeti no gaisa pārvadātāja — 8. panta 2. punkts — Komplekss ceļojums — Direktīva 90/314/EEK — Ceļojuma rīkotāja bankrots)	15

2019/C 305/20	Apvienotās lietas C-180/18, C-286/18 un C-287/18: Tiesas (desmitā palāta) 2019. gada 11. jūlija spriedums (Consiglio di Stato (Itālija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Agreenergy Srl (C-180/18 un C-286/18), Fusignano Due Srl (C-287/18)/Ministero dello Sviluppo Economico (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Direktīva 2009/28/EK — 3. panta 3. punkta a) apakšpunkts — No atjaunojamiem energoresursiem saražotas enerģijas izmantošanas veicināšana — Elektroenerģijas ražošana ar saules fotoelementu iekārtām — Atbalsta shēmas grozīšana — Tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības aizsardzības principi)	16
2019/C 305/21	Lieta C-210/18: Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 10. jūlija spriedums (Schienen-Control Kommission (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — WESTbahn Management GmbH/ÖBB-Infrastruktur AG (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Transports — Vienotā Eiropas dzelzceļa telpa — Direktīva 2012/34/ES — 3. pants — Jēdziens “dzelzceļa infrastruktūra” — II pielikums — Minimālie piekļuves pakalpojumi — Pasažieru platformu izmantošanas ietveršana)	17
2019/C 305/22	Lieta C-242/18: Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 3. jūlija spriedums (Varhoven administrativen sad (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — “UniCredit Leasing” EAD/Direktor na Direktsia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” — Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (NAP) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma — Nodokļa bāze — Samazinājums — Nodokļu neitralitātes princips — Līzings līgums, kas izbeigts maksājumu nemaksāšanas dēļ — Paziņojums par korekciju — Piemērošanas joma — Ar nodokli apliekami darījumi — Preču piegāde par atlīdzību — “Kompensācijas” par izbeigšanu samaksa līdz līguma beigām — Tiesas kompetence)	18
2019/C 305/23	Lieta C-249/18: Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 10. jūlija spriedums (Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Staatssecretaris van Financiën/CEVA Freight Holland BV (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Muitas kodekss — Muitas deklarācija — Nepareizi norādīta Kombinētās nomenklatūras apakšpozīcija — Paziņojums par uzrēķinu — Šī kodeksa 78. pants — Deklarācijas pārskatīšana — Darījuma vērtības grozīšana — Minētā kodeksa 221. pants — Muitas parāda atgūšanas tiesību noilguma termiņš — Pārtraukšana)	19
2019/C 305/24	Lieta C-273/18: Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 10. jūlija spriedums (Augstākās tiesas (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — SIA “Kuršu zeme”/Valsts ieņēmumu dienests (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma — Direktīva 2006/112/EK — Tiesības uz PVN kā priekšnodokļa atskaitīšanu — 168. pants — Preču piegādes ķēde — Tiesību uz nodokļa atskaitīšanu atteikums šīs ķēdes esamības dēļ — Kompetentās nodokļu iestādes pienākums pierādīt jaunprātīgas rīcības esamību)	20
2019/C 305/25	Lieta C-304/18: Tiesas (septītā palāta) 2019. gada 11. jūlija spriedums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Pašu resursi — Muitas nodokļi — Muitas parāda konstatācija — Iegrāmatošana atsevišķā kontā — Pienākums nodot Eiropas Savienības rīcībā — Novēloti veikta piedziņas procedūra — Nokavējuma procenti)	20
2019/C 305/26	Lieta C-316/18: Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 3. jūlija spriedums (Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Priekšnodokļa atskaitīšana — Dotāciju fonda, kas veic ieguldījumus ar mērķi segt nodokļa maksātāja pakārtoti veikto darījumu kopējās izmaksas, pārvaldības izmaksas — Pieskaitāmās izmaksas)	21
2019/C 305/27	Lieta C-345/18 P: Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 10. jūlija spriedums — Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA/Eiropas Komisija (Apelācija — Tirdzniecības politika — Dempings — Īstenošanas lēmums (ES) 2016/176 — Ķīnas izcelsmes vīnskābes, ko ražo Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co., Ltd, imports — Regula (EK) Nr. 1225/2009 — 3. panta 2., 3. un 5. punkts — Būtisku zaudējumu neesamība — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Zaudējumu noteikšana — Visu to attiecināmo ekonomisko faktoru un norāžu novērtējums, kuri ietekmē Eiropas Savienības ražošanas nozares situāciju — Tirgus daļa)	22

2019/C 305/28	Lieta C-387/18: Tiesas (piektā palāta) 2019. gada 3. jūlija spriedums (Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Delfarma Sp. z o.o./Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 34. un 36. pants — Preču brīva aprīte — Pasākums ar kvantitatīvajam ierobežojumam līdzvērtīgu iedarbību — Cilvēku veselības un dzīvības aizsardzība — Zāļu paralēlais imports — Atsauces zāles un ģenēriskās zāles — Nosacījums, ka importētajām zālēm un zālēm, kurām ir piešķirta tirdzniecības atļauja importētājā dalībvalstī, abām ir jābūt atsauces zālēm vai arī abām ir jābūt ģenēriskām zālēm)	23
2019/C 305/29	Lieta C-410/18: Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 10. jūlija spriedums (Tribunal administratif (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Nicolas Aubriet/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Personu brīva pārvietošanās — Vienlīdzīga attieksme — Sociālās priekšrocības — Regula (ES) Nr. 492/2011 — 7. panta 2. punkts — Finansiāls atbalsts augstākās izglītības iegūšanai — Studenti nerezidenti — Nosacījums, kas ir saistīts ar viņu vecāku nodarbinātības ilgumu valsts teritorijā — Vismaz piecus gadus ilgs laikposms — Septiņu gadu atsauces laikposms — Atsauces laikposma aprēķināšanas veids — Pieteikuma par finansiālu atbalstu iesniegšanas brīdis — Netieša diskriminācija — Pamatojums — Samērīgums)	23
2019/C 305/30	Lieta C-416/18 P: Tiesas (septītā palāta) 2019. gada 11. jūlija spriedums — Mykola Yanovych Azarov/Eiropas Savienības Padome (Apelācija — Ierobežojoši pasākumi saistībā ar situāciju Ukrainā — Līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana — To personu, vienību un struktūru saraksts, kurām piemērojama līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana — Prasītāja vārda saglabāšana sarakstā — Trešās valsts iestādes lēmums — Padomes pienākums pārbaudīt, ka šis lēmums ir ticis pieņemts, ievērojot tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā)	24
2019/C 305/31	Lieta C-434/18: Tiesas (devītā palāta) 2019. gada 11. jūlija spriedums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2011/70/Euratom — Lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu atbildīga un droša apsaimniekošana — Valsts programma — Pienākums paziņot Eiropas Komisijai)	25
2019/C 305/32	Lieta C-502/18: Tiesas (devītā palāta) 2019. gada 11. jūlija spriedums (Městský soud v Praze (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — CS u.c./České aerolinie a.s. (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pāravadājumi — Kopēji noteikumi par kompensācijām un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos — Regula (EK) Nr. 261/2004 — 5. panta 1. punkta c) apakšpunkts — 7. panta 1. punkts — Tiesības saņemt kompensāciju — Savienotais reiss — Lidojums, kas sastāv no diviem atšķirīgu gaisa pārvadātāju veiktiem lidojumiem — Ilga kavēšanās, kas notikusi otrajā lidojumā, kura izlidošanas un ielidošanas vietas ir ārpus Eiropas Savienības un kuru ir veicis trešajā valstī reģistrēts pārvadātājs)	26
2019/C 305/33	Lieta C-485/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 25. jūnijā iesniedza Krajský súd v Prešove (Slovēnija) — LH/PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.	26
2019/C 305/34	Lieta C-551/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 17. jūlijā ABLV Bank AS iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2019. gada 6. maija rīkojumu lietā T-281/18 ABLV Bank/Eiropas Centrālā banka (ECB)	28
2019/C 305/35	Lieta C-552/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 17. jūlijā Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2019. gada 6. maija rīkojumu lietā T-283/18 Bernis u.c./Eiropas Centrālā banka (ECB)	28
2019/C 305/36	Lieta C-573/19: Prasība, kas celta 2019. gada 26. jūlijā — Eiropas Komisija/Itālijas Republika.	29

Vispārējā tiesa

2019/C 305/37	Lieta T-94/15 RENV: Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — Binca Seafoods/Komisija (Bioloģisko produktu ražošana un marķēšana — Regula (EK) Nr. 834/2007 — Grozījumi Regulā (EK) Nr. 889/2008 — Īstenošanas regula (ES) Nr. 1358/2014 — Hormonu aizliegums — Regulas (EK) Nr. 889/2008 95. panta 11. punktā paredzētā pārejas perioda attiecībā uz akvakultūras dzīvniekiem nepagarināšana — Pavairošanas veidi — Ārkārtas atļauja ievākt dzīvnieku mazulus savvaļā tirgus izmēra dzīvnieku ražošanas mērķiem — Vienlīdzīga attieksme)	31
2019/C 305/38	Lieta T-582/15: Vispārējās tiesas 2019. gada 11. jūlija spriedums — Silver Plastics un Johannes Reifenhäuser/Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Mazumtirdzniecībai paredzēto pārtikas produktu iepakojuma tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Pierādījums par līdzdalību aizliegtā vienošanās — Vienots un turpināts pārkāpums — Pušu procesuālo tiesību vienlīdzības princips — Tiesības uz “konfrontāciju” — 2006. gada Paziņojums par sadarbību — Būtiska pievienotā vērtība — Vainojamība pārkāpjotā rīcībā — 2006. gada Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai — Vienlīdzīga attieksme — Naudas soda maksimālais apmērs)	32
2019/C 305/39	Lieta T-762/15: Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — Sony un Sony Electronics/Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Optisko diskdziņu tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums — Koluzīvi nolīgumi attiecībā uz klēpj datoru un galddatoru optisko diskdziņu iepirkumu procedūrām — Pārkāpums mērķa dēļ — Tiesības uz aizstāvību — Pienākums norādīt pamatojumu — Labas pārvaldības princips — Naudas sodi — Vienots un turpināts pārkāpums — 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai)	33
2019/C 305/40	Lieta T-763/15: Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — Sony Optiarc un Sony Optiarc America/Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Optisko diskdziņu tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums — Koluzīvi nolīgumi attiecībā uz klēpj datoru un galddatoru optisko diskdziņu iepirkumu procedūrām — Pārkāpums mērķa dēļ — Tiesības uz aizstāvību — Pienākums norādīt pamatojumu — Labas pārvaldības princips — Naudas sodi — Vienots un turpināts pārkāpums — 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai)	34
2019/C 305/41	Lieta T-772/15: Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — Quanta Storage/Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Optisko diskdziņu tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums — Koluzīvi nolīgumi attiecībā uz klēpj datoru un galddatoru optisko diskdziņu iepirkumu procedūrām — Tiesības uz aizstāvību — Pienākums norādīt pamatojumu — Labas pārvaldības princips — Naudas sodi — Vienots un turpināts pārkāpums — 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai)	35
2019/C 305/42	Lieta T-1/16: Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — Hitachi-LG Data Storage un Hitachi-LG Data Storage Korea/Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Optisko diskdziņu tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums — Koluzīvi nolīgumi attiecībā uz iepirkuma procedūrām, ko organizē divi datoru ražotāji — Neierobežota kompetence — Labas pārvaldības principa pārkāpums — Pienākums norādīt pamatojumu — 2006. gada pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai 37. punkts — Īpašie apstākļi — Kļūda tiesību piemērošanā)	36
2019/C 305/43	Lieta T-179/16 RENV: Vispārējās tiesas 2019. gada 19. jūnija spriedums — L'Oréal/EUIPO — Guinot (“MASTER SMOKY”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “MASTER SMOKY” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “MASTERS COLORS PARIS” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	36
2019/C 305/44	Lieta T-180/16 RENV: Vispārējās tiesas 2019. gada 19. jūnija spriedums — L'Oréal/EUIPO — Guinot (“MASTER SHAPE”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “MASTER SHAPE” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “MASTERS COLORS PARIS” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	37

2019/C 305/45	Lieta T-181/16 RENV: Vispārējās tiesas 2019. gada 19. jūnija spriedums — L'Oréal/EUIPO — Guinot ("MASTER PRECISE") (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskās preču zīmes "MASTER PRECISE" reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme "MASTERS COLORS PARIS"— Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	38
2019/C 305/46	Lieta T-182/16 RENV: Vispārējās tiesas 2019. gada 19. jūnija spriedums — L'Oréal/EUIPO — Guinot ("MASTER DUO") (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskās preču zīmes "MASTER DUO" reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme "MASTERS COLORS PARIS"— Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	39
2019/C 305/47	Lieta T-183/16 RENV: Vispārējās tiesas 2019. gada 19. jūnija spriedums — L'Oréal/EUIPO — Guinot ("MASTER DRAMA") (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskās preču zīmes "MASTER DRAMA" reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme "MASTERS COLORS PARIS"— Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	39
2019/C 305/48	Lieta T-289/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — Keolis CIF u.c./Komisija (Valsts atbalsts — Atbalsta shēma, ko Francija īstenojusi laikā no 1994. līdz 2008. gadam — Ildefransas reģiona piešķirtas subsīdijas investīcijām — Lēmums, ar kuru atbalsta shēma atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu — "Pastāvīga valsts atbalsta" un "jauna valsts atbalsta" jēdzieni — LESD 107. pants — LESD 108. pants — Regulas (ES) 2015/1589 1. panta b) punkta i) un v) apakšpunkti — Noilguma termiņš — Regulas 2015/1589 17. pants).....	40
2019/C 305/49	Lieta T-698/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — MAN Truck & Bus/EUIPO — Halla Holdings ("MANDO") (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskās preču zīmes "MANDO" reģistrācijas pieteikums — Agrākas starptautiskās un valsts grafiskās preču zīmes "MAN"— Agrāka valsts vārdiska preču zīme "Man"— Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	41
2019/C 305/50	Lieta T-772/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — Café del Mar u.c./EUIPO — Guiral Broto ("Café del Mar") (Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme "Café del Mar"— Absolūts atteikuma pamats — Ļaunticība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	42
2019/C 305/51	Lieta T-773/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — Café del Mar u.c./EUIPO — Guiral Broto ("Café del Mar") (Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme "Café del Mar"— Absolūts atteikuma pamats — Ļaunticība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	43
2019/C 305/52	Lieta T-774/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — Café del Mar u.c./EUIPO — Guiral Broto ("C del M") (Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme "C del M"— Absolūts atteikuma pamats — Ļaunticība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkts)).....	44
2019/C 305/53	Lieta T-792/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — MAN Truck & Bus/EUIPO — Halla Holdings ("MANDO") (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskās preču zīmes "MANDO" reģistrācijas pieteikums — Agrākas starptautiskās un valsts grafiskās preču zīmes "MAN"— Agrāka valsts vārdiska preču zīme "Man"— Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	45

2019/C 305/54	Lieta T-54/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — Fashion Energy/EUIPO — Retail Royalty (“1st AMERICAN”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “1st AMERICAN” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas attēlo ērgli — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Sacīkstes princips — Regulas 2017/1001 95. panta 1. punkts — Pretprasība)	46
2019/C 305/55	Lieta T-113/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — Miles-Bramwell Executive Services/EUIPO (“FREE”) (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “FREE” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	47
2019/C 305/56	Lieta T-114/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — Miles-Bramwell Executive Services/EUIPO (“FREE”) (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “FREE” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	47
2019/C 305/57	Apvienotās lietas no T-117/18 līdz T-121/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 26. jūnija spriedums — Agencja Wydawnicza Technopol/EUIPO (“200 PANORAMICZNYCH”) (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdisku preču zīmju “200 PANORAMICZNYCH”, “300 PANORAMICZNYCH”, “400 PANORAMICZNYCH”, “500 PANORAMICZNYCH” un “1000 PANORAMICZNYCH” reģistrācijas pieteikumi — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Izmantošanas rezultātā iegūtās atšķirtspējas neesamība — Regulas 2017/1001 7. panta 3. punkts — Nepareizas pilnvaru izmantošanas neesamība)	48
2019/C 305/58	Lieta T-264/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — Gruppo Armonie/EUIPO (“mo.da”) (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “mo.da” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Absolūts atteikuma pamats kādā Savienības daļā — Regulas 2017/1001 7. panta 2. punkts — Izmantošanas rezultātā iegūtās atšķirtspējas neesamība — Regulas 2017/1001 7. panta 3. punkts)	49
2019/C 305/59	Lieta T-268/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 27. jūnija spriedums — Sandrone/EUIPO — J. García Carrión (“Luciano Sandrone”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Luciano Sandrone” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “DON LUCIANO” — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas (ES) 2017/1001 47. panta 2. un 3. punkts — Relatīvs atteikuma pamats — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Vārdiskas preču zīmes, ko veido vārds un uzvārds, reģistrācijas pieteikums — Agrāka preču zīme, ko veido pieklājības uzruna un vārds — Konceptuālā salīdzinājuma neitralitāte — Sajaukšanas iespējas neesamība)	50
2019/C 305/60	Lieta T-385/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 27. jūnija spriedums — Aldi/EUIPO — Crone (“CRONE”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “CRONE” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “crane” un agrāka vārdiska preču zīme “CRANE” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	50
2019/C 305/61	Lieta T-389/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 20. jūnija spriedums — Nonnemacher/EUIPO — Ingram (“WKU”) (Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “WKU” — Agrākas Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “WKA” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 60. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Ierobežojumu, kas radušies akcepta rezultātā, neesamība — Regulas 2017/1001 61. panta 1. punkts)	51
2019/C 305/62	Lieta T-390/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 20. jūnija spriedums — Nonnemacher/EUIPO — Ingram (“WKU WORLD KICKBOXING AND KARATE UNION”) (Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “WKU WORLD KICKBOXING AND KARATE UNION” — Agrākas Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “WKA” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 60. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Ierobežojumu, kas radušies akcepta rezultātā, neesamība — Regulas 2017/1001 61. panta 1. punkts)	52

2019/C 305/63	Lieta T-412/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — mobile.de/EUIPO — Droujestvo S Ogranichena Otkovornost "Rezon" ("mobile.ro") (Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme "mobile.ro"— Agrāka valsts grafiska preču zīme "mobile"— Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas (ES) 2017/1001 18. pants — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas Nr. 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	53
2019/C 305/64	Lieta T-467/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — Audimas/EUIPO — Audi ("AUDIMAS") (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību — Grafiska preču zīme "AUDIMAS"— Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "AUDI"— Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	53
2019/C 305/65	Lieta T-651/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 26. jūnija spriedums — Balani Balani u.c./EUIPO — Play Hawkers ("HAWKERS") (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes "HAWKERS" reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme "HAWKERS"— Relatīvs atteikuma pamats — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkts)	54
2019/C 305/66	Lieta T-362/19: Prasība, kas celta 2019. gada 15. jūnijā — UI/Komisija	55
2019/C 305/67	Lieta T-472/19: Prasība, kas celta 2019. gada 9. jūlijā — BASF/Komisija	56
2019/C 305/68	Lieta T-478/19: Prasība, kas celta 2019. gada 5. jūlijā — NRW. Bank/VNV	57
2019/C 305/69	Lieta T-479/19: Prasība, kas celta 2019. gada 8. jūlijā — Hypo Vorarlberg Bank/VNV	58
2019/C 305/70	Lieta T-481/19: Prasība, kas celta 2019. gada 8. jūlijā — Portigon/VNV	59
2019/C 305/71	Lieta T-496/19: Prasība, kas celta 2019. gada 8. jūlijā — CV u.c./Komisija	61
2019/C 305/72	Lieta T-497/19: Prasība, kas celta 2019. gada 8. jūlijā — CZ u.c./EĀDD	62
2019/C 305/73	Lieta T-505/19: Prasība, kas celta 2019. gada 12. jūlijā — DE/Parlaments	63
2019/C 305/74	Lieta T-515/19: Prasība, kas celta 2019. gada 19. jūlijā — Lego/EUIPO — Delta Sport Handelskontor (Būvēšanas klucīši no rotaļu būvēšanas komplekta)	64
2019/C 305/75	Lieta T-518/19: Prasība, kas celta 2019. gada 22. jūlijā — Sipcam Oxon/Komisija	65
2019/C 305/76	Lieta T-519/19: Prasība, kas celta 2019. gada 22. jūlijā — Forte/Parlaments	66
2019/C 305/77	Lieta T-521/19: Prasība, kas celta 2019. gada 19. jūlijā — Haswani/Padome	67
2019/C 305/78	Lieta T-522/19: Prasība, kas celta 2019. gada 23. jūlijā — Aldi/EUIPO ("BBQ BARBECUE SEASON")	68

2019/C 305/79	Lieta T-523/19: Prasība, kas celta 2019. gada 23. jūlijā — Sky/EUIPO — Safran Electronics & Defense (“SKYNAUTE by SAGEM”).....	69
2019/C 305/80	Lieta T-526/19: Prasība, kas celta 2019. gada 25. jūlijā — Nord Stream 2/Parlaments un Padome	70
2019/C 305/81	Lieta T-528/19: Prasība, kas celta 2019. gada 24. jūlijā — Arranz de Miguel u.c./ECB un VNV	71

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

(2019/C 305/01)

Jaunākā publikācija

OV C 295, 2.9.2019.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 288, 26.8.2019.

OV C 280, 19.8.2019.

OV C 270, 12.8.2019.

OV C 263, 5.8.2019.

OV C 255, 29.7.2019.

OV C 246, 22.7.2019.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (ceturtnā palāta) 2019. gada 4. jūlija spriedums — Eiropas Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-377/17) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Pakalpojumi iekšējā tirgū — Direktīva 2006/123/EK — 15. pants — LESD 49. pants — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Arhitektu un inženieru honorāri par plānošanas pakalpojumiem — Minimālie un maksimālie tarifi)

(2019/C 305/02)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: W. Mölls un L. Malferrari, kā arī H. Tserepa-Lacombe)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji: T. Henze un D. Klebs, vēlāk — D. Klebs)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Ungārija (pārstāvji: M. Z. Fehér un G. Koós, kā arī M. M. Tátrai)

Rezolutīvā daļa

- 1) Saglabājot fiksētus tarifus arhitektu un inženieru sniegtiem plānošanas pakalpojumiem, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū 15. panta 1. punktā, 2. punkta g) apakšpunktā un 3. punktā paredzētos pienākumus.
- 2) Vācijas Federatīvā Republika sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.
- 3) Ungārija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 269, 14.8.2017.

**Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 4. jūlija spriedums (Hof van beroep te Antwerpen (Belģija)
lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret Freddy Lucien Magdalena Kirschstein, Thierry
Frans Adeline Kirschstein**

(Lieta C-393/17) ⁽¹⁾

**(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2005/29/EK — Negodīga komercprakse — Piemērošanas
joma — Jēdziens “komercprakse” — Direktīva 2006/123/EK — Pakalpojumi iekšējā tirgū — Krimināltiesības —
Atļauju sistēmas — Augstākā izglītība — Diploms, ar ko tiek piešķirts maģistra grāds — Aizliegums piešķirt
noteiktus grādus bez pilnvarojuma)**

(2019/C 305/03)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van beroep te Antwerpen

Pamata kriminālprocesa dalībnieki

Freddy Lucien Magdalena Kirschstein, Thierry Frans Adeline Kirschstein

Piedaloties: Vlaamse Gemeenschap

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (“Negodīgas komercprakses direktīva”), ir jāinterpretē tādējādi, ka tā neattiecas uz tādu tiesisko regulējumu kā pamatlietā aplūkotais, kurā ir paredzēts piemērot kriminālsodu personām, kas piešķir maģistra grādu bez attiecīga iepriekšēja kompetentās iestādes pilnvarojuma.
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū 1. panta 5. punkts, lasot to kopsakarā ar tās 9. un 10. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, kurā ir paredzēts piemērot kriminālsodu personām, kas piešķir maģistra grādu bez attiecīga iepriekšēja kompetentās iestādes pilnvarojuma, ja vien nosacījumi, kādi ir izvirzīti pilnvarojuma piešķirt šo grādu iegūšanai, ir saderīgi ar šīs direktīvas 10. panta 2. punktu, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ OV C 300, 11.9.2017.

Tiesas (virspalāta) 2019. gada 8. jūlija spriedums — Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste**(Lieta C-543/17) ⁽¹⁾**

(Valsts pienākumu neizpilde — LESD 258. pants — Pasākumi ātrdarbīgu elektronisko sakaru tīklu izvēšanas izmaksu samazināšanai — Direktīva 2014/61/ES — Netransponēšana un/vai transponēšanas pasākumu nepaziņošana — LESD 260. panta 3. punkts — Lūgums piespriest kavējuma naudas samaksu par kavējuma dienām — Kavējuma naudas apmēra aprēķins)

(2019/C 305/04)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: J. Hottiaux, C. Cattabriga, L. Nicolae, G. von Rintelen un R. Troosters)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste (pārstāvji: sākotnēji P. Cottin, C. Pochet, J. Van Holm un L. Cornelis, vēlāk P. Cottin un C. Pochet, pārstāvji, kuriem palīdz P. Vernet, S. Depré un M. Lambert de Rouvroit, advokāti, kā arī A. Van Acker un M. N. Lollo, eksperti)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji: sākotnēji T. Henze un S. Eisenberg, vēlāk S. Eisenberg), Igaunijas Republika (pārstāve: N. Grünberg), Īrija (pārstāvji: M. Browne, G. Hodge un A. Joyce, pārstāvji, kam palīdz G. Gilmore, BL, un P. McGarry, SC), Spānijas Karaliste (pārstāvji: sākotnēji A. Gavela Llopis un A. Rubio González, vēlāk A. Rubio González), Francijas Republika (pārstāvji: E. de Moustier, C. David, A.-L. Desjonquères, I. Cohen, B. Fodda un D. Colas), Itālijas Republika (pārstāvji: G. Palmieri, pārstāve, kurai palīdz S. Fiorentino, avvocato dello Stato), Lietuvas Republika (pārstāvji: sākotnēji G. Taluntytė, L. Bendoraitytė un D. Kriaučiūnas, vēlāk L. Bendoraitytė), Ungārija (pārstāvji: M. Z. Fehér, G. Koós un Z. Wagner), Austrijas Republika (pārstāvji: G. Hesse, G. Eberhard un C. Drexel), Rumānija (pārstāvji: C.-R. Canjār, R. I. Hațieganu un L. Lițu)

Rezolutīvā daļa

- 1) Līdz 2016. gada 30. septembra argumentētajā atzinumā paredzētā termiņa, kuru pagarinājusi Komisija, beigām nepieņemot administratīvos un normatīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/61/ES (2014. gada 15. maijs) par pasākumiem ātrdarbīgu elektronisko sakaru tīklu izvēšanas izmaksu samazināšanai, un — a fortiori — šādus transponēšanas pasākumus nepaziņojot Komisijai, Belģijas Karaliste nav izpildījusi šīs direktīvas 13. pantā paredzētos pienākumus.
- 2) Līdz Tiesas veiktās faktu pārbaudes dienai neveicot pasākumus, kas vajadzīgi, lai attiecībā uz Galvaspilsētas Briseles reģionu tās valsts tiesībās transponētu Direktīvas 2014/61 2. panta 7.–9. un 11. punktu, 4. panta 5. punktu, kā arī 8. pantu, nedz — a fortiori — paziņojot Komisijai šādus transponēšanas pasākumus, Belģijas Karaliste daļēji turpināja savu pienākumu neizpildi.
- 3) Gadījumā, ja 2) punktā konstatētā pienākumu neizpilde vēl turpinās šī sprieduma pasludināšanas datumā, Belģijas Karalistei ir jāmaksā Eiropas Komisijai kavējuma nauda 5 000 EUR dienā, sākot no šī datuma līdz šīs pienākumu neizpildes beigām.
- 4) Belģijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.
- 5) Vācijas Federatīvā Republika, Igaunijas Republika, Īrija, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Itālijas Republika, Lietuvas Republika, Ungārija, Austrijas Republika un Rumānija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 374, 6.11.2017.

Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 4. jūlija spriedums (Vilniaus apygardos administracinis teismas (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Baltic Media Alliance Ltd./Lietuvos radijo ir televizijos komisija

(Lieta C-622/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Direktīva 2010/13/ES — Audiovizuālo mediju pakalpojumi — Televīzijas apraide — 3. panta 1. un 2. punkts — Uztveršanas un retranslācijas brīvība — Nacionālā naida kurināšana — Uztvērējas dalībvalsts veiktie pasākumi — Mediju pakalpojumu sniedzēju un pārējo personu, kuras sniedz televīzijas kanālu vai raidījumu izplatīšanas internetā pakalpojumus, pagaidu pienākums šīs dalībvalsts teritorijā izplatīt vai retranslēt televīzijas kanālu tikai maksas paketēs)

(2019/C 305/05)

Tiesvedības valoda — lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Pamatlietas puses

Prasītāja: Baltic Media Alliance Ltd.

Atbildētāja: Lietuvos radijo ir televizijos komisija

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2010/13/ES (2010. gada 10. marts) par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva), 3. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka uz pasākumu, ko dalībvalsts veic sabiedriskās kārtības apsvērumu dēļ, ko veido mediju pakalpojumu sniedzēju, kuru raidījumi ir paredzēti šīs dalībvalsts teritorijai, un pārējo personu, kuras sniedz minētās dalībvalsts patērētājiem televīzijas kanālu un raidījumu izplatīšanas internetā pakalpojumu, pienākums divpadsmit mēnešus televīzijas kanālu minētās dalībvalsts teritorijā izplatīt vai retranslēt tikai maksas paketēs, tomēr nekavējot pašu šī kanāla televīzijas raidījumu retranslāciju šīs pirmās dalībvalsts teritorijā, neattiecas šī tiesību norma.

⁽¹⁾ OV C 52, 12.2.2018.

Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 4. jūlija spriedums (Gerechtshof Den Haag (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret Tronex BV

(Lieta C-624/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Atkritumi — Sūtījumi — Regula (EK) Nr. 1013/2006 — 2. panta 1. punkts — Direktīva 2008/98/EK — 3. panta 1) punkts — Jēdzieni “atkritumu sūtījums” un “atkritumi” — Tādu preču kopums, kas sākotnēji paredzētas pārdošanai mazumtirdzniecībā un ko patērētāji nodevuši atpakaļ vai kas kļuvušas liekas pārdevēja sortimentā)

(2019/C 305/06)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechtshof Den Haag

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

Tronex BV

Rezolutīvā daļa

Tādu elektrisko un elektronisko ierīču kopuma nosūtīšana uz trešo valsti, kuras sākotnēji bija paredzētas pārdošanai mazumtirdzniecībā, bet kuras patērētājs ir atdevis atpakaļ vai kuras dažādu iemeslu dēļ tirgotājs ir nosūtījis savam piegādātājam, ir jāuzskata par “atkritumu sūtījumu” Parlamenta un Padomes Direktīvas (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem 1. panta 1. punkta izpratnē, to lasot kopsakarā ar tās 2. panta 1. punktu un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu 3. panta 1) punktu, ja šajā kopumā ietilpst ierīces, kuru esamība labā darbā kārtībā iepriekš nav konstatēta vai kuras nav pienācīgi aizsargātas pret transportēšanas radītu kaitējumu. Turpretim šādas preces, kas ir kļuvušas liekas pārdevēja sortimentā un joprojām ir neatvērtos oriģinālajos iepakojumos, ja nav pretēju norāžu, nav jāuzskata par atkritumiem.

(¹) OV C 32, 29.1.2018.

Tiesas (ceturttā palāta) 2019. gada 3. jūlija spriedums (Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — tiesvedība, ko uzsākusi Eurobolt BV

(Lieta C-644/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 267. pants — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību — Eiropas Savienības tiesību akta pārbaudes valsts tiesā apjoms — Regula (EK) Nr. 1225/2009 — 15. panta 2. punkts — Visas būtiskās informācijas paziņošana dalībvalstīm ne vēlāk kā desmit darbdienu pirms Padomdevējas komitejas sanāksmes — Jēdziens “būtiska informācija” — Būtisks procedūras noteikums — Īstenošanas regula (ES) Nr. 723/2011 — Antidempinga maksājuma, kas ir noteikts dažu Ķīnas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam, attiecināšana uz importu, ko veic, tos nosūtot no Malaizijas — Spēkā esamība)

(2019/C 305/07)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Eurobolt BV

Piedaloties: Staatssecretaris van Financiën**Rezolutīvā daļa**

- 1) LESD 267. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai apstrīdētu Savienības sekundāro tiesību akta spēkā esamību, attiecīgā persona valsts tiesā var atsaukties uz iebildumiem, kas var tikt izvirzīti saistībā ar prasību atcelt tiesību aktu, kura ir celta atbilstoši LESD 263. pantam, tostarp uz iebildumiem attiecībā uz tiesību akta pieņemšanas nosacījumu neievērošanu.

- 2) LESD 267. pants, lasot to kopsakarā ar LES 4. panta 3. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesai pirms vērsšanās Tiesā ir tiesības vērsties pie Eiropas Savienības iestādēm, kas ir bijušas iesaistītas Savienības sekundāro tiesību akta, kura spēkā esamība tiek apstrīdēta valsts tiesā, izstrādāšanā, lai iegūtu no tām informāciju un konkrētas norādes, kuras tā uzskata par vajadzīgām, lai kļiedētu visas valsts tiesas šaubas par attiecīgā Savienības tiesību akta spēkā esamību un lai tādējādi izvairītos no prejudiciāla jautājuma par šī tiesību akta spēkā esamību iesniegšanas Tiesā.
- 3) Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 723/2011 (2011. gada 18. jūlijs), ar kuru galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Regulu (EK) Nr. 91/2009 noteikts dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes dzelzs vai tērauda savienotājelementu importam, attiecina arī uz dažu dzelzs vai tērauda savienotājelementu importu, ko veic, tos nosūtot no Malaizijas un deklarējot vai nedeklarējot kā Malaizijas izcelsmes ražojumus, nav spēkā, jo tā ir pieņemta, pārkāpjot Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 (2009. gada 30. novembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis, 15. panta 2. punktu.

(¹) OV C 52, 12.2.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 10. jūlija spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Amazon EU Sàrl

(Lieta C-649/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Patērētāju aizsardzība — Direktīva 2011/83/ES — 6. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Informēšanas prasības distances līgumiem un ārpus uzņēmuma telpām noslēgtiem līgumiem — Tirgotāja pienākums norādīt savus tālruna un faksa numurus “ja tādi ir” — Piemērojamība)

(2019/C 305/08)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Atbildētāja: Amazon EU Sàrl

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK, 6. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, pirmkārt, tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā, atbilstoši kuram tirgotājam, pirms tas noslēdz ar patērētāju šīs direktīvas 2. panta 7. un 8. punktā paredzēto distances līgumu vai ārpus uzņēmuma telpām noslēdzamu līgumu, pilnīgi visos gadījumos ir pienākums norādīt savu tālruna numuru. Otrkārt, minētajā tiesību normā tirgotājam nav noteikts pienākums ierīkot tālruna vai faksa līniju vai izveidot jaunu elektroniskā pasta kontu, lai ļautu patērētājiem sazināties ar tirgotāju, un tajā pienākums norādīt tālruna vai faksa numuru vai elektroniskā pasta adresi ir paredzēts tikai gadījumos, kad šī tirgotāja rīcībā jau ir šie saziņas līdzekļi saziņai ar patērētājiem;

Direktīvas 2011/83 6. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai gan šajā tiesību normā tirgotājam ir paredzēts pienākums darīt pieejamu patērētājam tādu saziņas līdzekli, kas atbilst tiešas un efektīvas saziņas kritērijiem, tas neliedz minētajam tirgotājam nodrošināt citus saziņas līdzekļus, kas nav minētajā tiesību normā paredzētie saziņas līdzekļi, lai nodrošinātu atbilstību šiem kritērijiem.

(¹) OV C 112, 26.3.2018.

Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 3. jūlija spriedums — Viridis Pharmaceutical Ltd./Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), Hecht-Pharma GmbH

(Lieta C-668/17 P) (¹)

(Apelācija — Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Vārdiska preču zīme “Boswelan” — Faktiska izmantošana — Neesamība — Preču zīmes izmantošana klīniskās izpētes ietvaros pirms zāļu tirdzniecības atļaujas pieteikuma iesniegšanas — Pietiekams neizmantošanas pamats — Jēdziens)

(2019/C 305/09)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Viridis Pharmaceutical Ltd. (pārstāvji: C. Spintig, S. Pietzcker un M. Prasse, Rechtsanwälte)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvis: S. Hanne), Hecht-Pharma GmbH (pārstāvji: J. Sachs un C. Sachs, Rechtsanwälte)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Viridis Pharmaceutical Ltd sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) un Hecht-Pharma GmbH tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 83, 5.3.2018.

Tiesas (piektā palāta) 2019. gada 11. jūlija spriedums (Consiglio di Stato (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Telecom Italia SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)

(Lieta C-697/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiskais iepirkums piegādes un būvdarbu līgumu jomā — Direktīva 2014/24/ES — 28. panta 2. punkts — Slēgta procedūra — Saimnieciskās darbības subjekti, kuriem ir atļauts iesniegt piedāvājumu — Vajadzība saglabāt juridisko un materiālo identitāti starp izraudzīto saimnieciskās darbības subjektu un to, kurš iesniedz piedāvājumu — Vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem princips)

(2019/C 305/10)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: Telecom Italia SpA

Atbildētājas: Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK, 28. panta 2. punkta pirmais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to — ņemot vērā prasību par juridisko un materiālo identitāti starp izraudzīto saimnieciskās darbības subjektu un to, kurš iesniedz piedāvājumu, — tiek pieļauts, ka slēgtā publiskā iepirkuma procedūrā izraudzītais kandidāts, kurš apņemas pievienot citu izraudzīto kandidātu saskaņā ar apvienošanas līgumu, kas noslēgts laikposmā starp priekšatlases posmu un piedāvājumu iesniegšanu, bet izpildīts pēc šī iesniegšanas posma, var iesniegt piedāvājumu.

⁽¹⁾ OV C 112, 26.3.2018.

Tiesas (ceturrtā palāta) 2019. gada 11. jūlija spriedums (Østre Landsret (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — tiesvedība, ko uzsāka A

(Lieta C-716/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Darba ņēmēju brīva pārvietošanās — Ierobežojumi — Parādu atvieglošanas tiesvedības uzsākšana — Nosacījums par dzīvesvietu — Pieļaujamība — LESD 45. pants — Tieša iedarbība)

(2019/C 305/11)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Østre Landsret

Pamatlietas puse

A

Rezolutīvā daļa

- 1) LESD 45. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tāda valsts tiesiskajā regulējumā paredzēta norma par tiesu jurisdikciju, kāda ir aplūkota pamatlietā un kurā parādu atvieglojuma saņemšanas pasākums ir pakārtots nosacījumam par parādnieka mājokli vai dzīvesvietu šajā dalībvalstī.
- 2) Līdz ar to LESD 45. pants ir interpretējams tādējādi, ka ar to valsts tiesai ir noteikts atstāt nepiemērotu tādā valsts tiesību normā par tiesu jurisdikciju paredzētu nosacījumu par dzīvesvietu, kāda ir aplūkota pamatlietā, neatkarīgi no tā, vai parādu atvieglošanas tiesvedība, kura arī ir paredzēta tiesiskajā regulējumā, varbūtēji skar fizisko personu parādus saskaņā ar minēto tiesisko regulējumu.

⁽¹⁾ OV C 83, 5.3.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 10. jūlija spriedums (Bezirksgericht Villach (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Norbert Reitbauer u.c./Enrico Casamassima

(Lieta C-722/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Regula (ES) Nr. 1215/2012 — Jurisdikcija civillietās un komercietās — Izņēmuma jurisdikcija — 24. panta 1. un 5. punkts — Strīdi par lietu tiesībām saistībā ar nekustamo īpašumu un spriedumu izpildi — Nekustamā īpašuma izsoles tiesas ceļā procedūra — Prasība par iebildumiem saistībā ar šajā izsolē iegūto līdzekļu sadali)

(2019/C 305/12)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bezirksgericht Villach

Pamatlietas puses

Prasītāji: Norbert Reitbauer, Dolinschek GmbH, B.T.S. Trendfloor Raumausstattungs-GmbH, Elektrounternehmen K. Maschke GmbH, Klaus Egger, Architekt DI Klaus Egger Ziviltechniker GmbH

Atbildētājs: Enrico Casamassima

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 24. panta 1. un 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka kreditora prasība par iebildumiem saistībā ar no nekustamā īpašuma izsoles tiesas ceļā iegūto līdzekļu sadali, kuras mērķis ir panākt, pirmkārt, ka tiek konstatēts, ka konkurējošais pretprasījums ir dzēsts ar ieskaitu un, otrkārt, ka ķīlas tiesības šī pēdējā minētā prasījuma nodrošināšanai ir spēkā neesošas, neietilpst tās dalībvalsts tiesu izņēmuma jurisdikcijā, kurā nekustamais īpašums atrodas, vai tās dalībvalsts tiesu izņēmuma jurisdikcijā, kur ir notikusi piespiedu izpilde.

(¹) OV C 268, 30.7.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 10. jūlija spriedums — VG/Eiropas Komisija

(Lieta C-19/18 P) (¹)

(Apelācija — Prasība par zaudējumu atlīdzību, kas celta pret Eiropas Komisiju — Komisijas lēmums izbeigt sadarbību Team Europe tīklā — Kaitējuma atlīdzināšana — Komisijas izvirzīta iebilde par nepieņemamību — Strīda līgumiskais vai ar neatļautu darbību saistītais raksturs)

(2019/C 305/13)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: VG, MS tiesību pārņēmējs (pārstāve: L. Levi, advokāte)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvji: I. Martínez del Peral, C. Ehrbar un B. Mongin)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) VG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 83, 5.3.2018.

**Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 10. jūlija spriedums (Hessisches Finanzgericht (Vācija) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Federal Express Corporation Deutsche
Niederlassung/Hauptzollamt Frankfurt am Main**

(Lieta C-26/18) ⁽¹⁾

**(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Muitas savienība — Regula (EEK) Nr. 2913/92 — 202. un 203.
pants — Ievedmuitas nodoklis — Muitas parāda rašanās muitas tiesiskā regulējuma pārkāpumu dēļ — Nodokļi —
Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Direktīva 2006/112/EK — 2. panta 1. punkta d) apakšpunkts un 30. pants
Importam piemērojamais PVN — Nodokļa iekasējamības gadījums — Preces “importa” jēdziens — Prasība par
preces nokļūšanu Eiropas Savienības ekonomiskajā aprītē — Šīs preces transportēšana uz dalībvalsti, kas
nav muitas parāda rašanās dalībvalsts)**

(2019/C 305/14)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Hessisches Finanzgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung

Atbildētāja: Hauptzollamt Frankfurt am Main

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 2. panta 1. punkta d) apakšpunkts un 30. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja prece ir ievesta Savienības teritorijā, nepietiek ar to, ka konkrētajā dalībvalstī attiecībā uz šo preci ir izdarīti muitas tiesiskā regulējuma pārkāpumi, kā rezultātā šajā dalībvalstī ir radies ievedmuitas parāds, lai uzskatītu, ka minētā prece ir nokļuvusi Savienības ekonomiskajā aprītē šajā dalībvalstī, ja ir konstatēts, ka šī pati prece ir transportēta uz citu dalībvalsti, savu galamērķi, kurā tā tikusi patērēta, un importam piemērojamais pievienotās vērtības nodoklis par minēto preci tādējādi rodas tikai šajā citā dalībvalstī.

⁽¹⁾ OV C 152, 30.4.2018.

**Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 10. jūlija spriedums — Eiropas Komisija/NEX International Limited, iepriekš
Icap plc, Icap Management Services Ltd, Icap New Zealand Ltd**

(Lieta C-39/18 P) ⁽¹⁾

**(Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Jenas procentu likmju atvasinātie instrumenti — Lēmums,
ar kuru konstatēts LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums — Uzņēmuma atbildība par aizliegtas
vienošanās atbalstīšanu — Naudas soda aprēķināšana — Pienākums norādīt pamatojumu)**

(2019/C 305/15)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: B. Mongin, M. Farley, T. Christoforou un V. Bottka)

Pārējie lietas dalībnieki: NEX International Limited, iepriekš Icap plc, Icap Management Services Ltd, Icap New Zealand Ltd (pārstāvji: C. Riis-Madsen, advokat, un S. Frank, avocat)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 142, 23.4.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 10. jūlija spriedums (Østre Landsret (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — A/Udlændinge- og Integrationsministeriet

(Lieta C-89/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — EEK un Turcijas asociācijas līgums — Lēmums Nr. 1/80 — 13. pants — “Atturēšanās no jebkādas darbības” klauzula — Ģimenes atkalapvienošanās starp laulātajiem — Jauns ierobežojums — Primārs vispārējo interešu apsvēruma — Sekmīga integrācija — Migrācijas plūsmu efektīva pārvaldība — Samērīgums)

(2019/C 305/16)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Østre Landsret

Pamatlietas puses

Prasītāja: A

Atbildētājs: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Rezolutīvā daļa

1980. gada 19. septembra Lēmuma Nr. 1/80 par asociācijas izveidi, kuru pieņēmusi Asociācijas padome, kas izveidota saskaņā ar Līgumu, ar kuru tiek izveidota asociācija starp Eiropas Ekonomikas kopienā un Turciju, kuru 1963. gada 12. septembrī Ankarā parakstīja Turcijas Republika, no vienas puses, un EEK dalībvalstis un Kopiena, no otras puses, un kurš Kopienas vārdā ir noslēgts un apstiprināts ar Padomes 1963. gada 23. decembra Lēmumu 64/732/EEK, 13. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts pasākums, kurš Turcijas darba ņēmēja, kas likumīgi dzīvo attiecīgajā dalībvalstī, un viņa laulātās ģimenes atkalapvienošanās nolūkā paredz nosacījumu, ka viņu piesaiste šai dalībvalstij ir lielāka nekā trešajai valstij, ir “jauns ierobežojums” šīs tiesību normas izpratnē. Šāds ierobežojums nav attaisnots.

(¹) OV C 142, 23.4.2018.

Tiesas (septītā palāta) 2019. gada 11. jūlija spriedums — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika**(Lieta C-91/18) ⁽¹⁾**

(Valsts pienākumu neizpilde — Akcīzes nodoklis spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem — LESD 110. pants — Direktīva 92/83/EEK — Direktīva 92/84/EEK — Regula (EK) Nr. 110/2008 — Samazinātas akcīzes nodokļa likmes piemērošana nacionālo produktu, kas tiek apzīmēti kā tsipouro un tsikoudia, ražošanai)

(2019/C 305/17)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Kyratsou un F. Tomat)

Atbildētāja: Grieķijas Republika (pārstāvji: M. Tassopoulou un D. Tsagkaraki)

Rezolutīvā daļa

1) Grieķijas Republika nav izpildījusi savus pienākumus, kas tai noteikti:

— ar Padomes Direktīvas 92/83/EEK (1992. gada 19. oktobris) par to, kā saskaņojams akcīzes nodoklis spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem, 19. un 21. pantu kopsakarā ar šīs direktīvas 23. panta 2. punktu, jo tā ir pieņēmusi un atstājusi spēkā tiesību aktus, saskaņā ar kuriem destilēšanas uzņēmumu, kas saukti par “regulārajiem destilētājiem”, ražotajiem tsipouro un tsikoudia ir piemērojama pazemināta akcīzes nodokļa likme 50 % apmērā no parastās valstī noteiktās nodokļa likmes, un

— ar Direktīvas 92/83 19. un 21. pantu kopsakarā ar tās 22. panta 1. punktu un Padomes Direktīvas 92/84/EEK (1992. gada 19. oktobris) par spirta un alkoholisko dzērienu akcīzes nodokļa likmju saskaņošanu 3. panta 1. punktu, jo tā ir pieņēmusi un atstājusi spēkā tiesību aktus, saskaņā ar kuriem, ievērojot tajos minētos nosacījumus, mazo destilētāju, kas saukti par “neregulārajiem destilētājiem”, ražotajiem tsipouro un tsikoudia ir piemērojama pazemināta akcīzes nodokļa likme.

2) Grieķijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 142, 23.4.2018.

Tiesas (desmitā palāta) 2019. gada 4. jūlija spriedums — FTI Touristik GmbH/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), Harald Prantner, Daniel Giersch

(Lieta C-99/18 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Eiropas Savienības preču zīme — Regula (EK) Nr. 207/2009 — Iebildumu process — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu “Fl”, “reģistrācijas pieteikums” — Grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu “fly.de”, īpašnieka iebildumi — Atteikums — Apzīmējumu līdzība — Nosaukums standarta rakstībā Bulletin des marques de l’Union européenne [Eiropas Savienības Preču Zīmju Biļetenā] — Sajaukšanas iespēja)

(2019/C 305/18)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: FTI Touristik GmbH (pārstāve: A. Parr, Rechtsanwältin)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvji: D. Walicka un D. Botiss), Harald Prantner, Daniel Giersch (pārstāvis: S. Eble, Rechtsanwalt)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) FTI Touristik GmbH sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumus.
- 3) Harald Prantner un Daniel Giersch sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

⁽¹⁾ OV C 182, 28.5.2018.

Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 10. jūlija spriedums (Rechtbank Noord-Nederland (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — HQ, IP, ko pārstāv viņa likumiskais pārstāvis HQ, JO/Aegean Airlines SA

(Lieta C-163/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Gaisa pārvadājumi — Regula (EK) Nr. 261/2004 — Kopīgi noteikumi par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos — Lidojuma atcelšana — Atbalsts — Tiesības saņemt atlīdzinājumu par aviobiļeti no gaisa pārvadātāja — 8. panta 2. punkts — Komplekss ceļojums — Direktīva 90/314/EEK — Ceļojuma rīkotāja bankrots)

(2019/C 305/19)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Noord-Nederland

Pamatlietas puses

Prasītāji: HQ, IP, ko pārstāv viņa likumiskais pārstāvis HQ, JO

Atbildētāja: Aegean Airlines SA

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, 8. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pasažierim, kuram saskaņā ar Padomes Direktīvu 90/314/EEK (1990. gada 13. jūnijs) par kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām ir tiesības vērsties pie ceļojumu rīkotāja, lai atgūtu par aviobiļetēm samaksāto summu, tādēļ vairs nav iespējas, pamatojoties uz minēto regulu, prasīt atlīdzināt šo summu no gaisa pārvadātāja, tostarp tad, ja ceļojumu rīkotājs finansiāli nav spējīgs atmaksāt biļetes cenu un nav veicis nekādus pasākumus, lai to nodrošinātu.

(¹) OV C 182, 28.5.2018.

Tiesas (desmitā palāta) 2019. gada 11. jūlija spriedums (Consiglio di Stato (Itālija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Agrenergy Srl (C-180/18 un C-286/18), Fusignano Due Srl (C-287/18)/Ministero dello Sviluppo Economico

(Apvienotās lietas C-180/18, C-286/18 un C-287/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Direktīva 2009/28/EK — 3. panta 3. punkta a) apakšpunkts — No atjaunojamiem energoresursiem saražotas enerģijas izmantošanas veicināšana — Elektroenerģijas ražošana ar saules fotoelementu iekārtām — Atbalsta shēmas grozīšana — Tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības aizsardzības principi)

(2019/C 305/20)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītājas: Agrenergy Srl (C-180/18 un C-286/18), Fusignano Due Srl (C-287/18)

Atbildētāja: Ministero dello Sviluppo Economico

Rezolutīvā daļa

Neskarot pārbaudes, kas jāveic iesniedzējtiesai, un ņemot vērā visus attiecīgos elementus, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/28/EK (2009. gada 23. aprīlis) par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK, 3. panta 3. punkta a) apakšpunkts, skatot to kopsakarā ar tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības aizsardzības principiem, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds aplūkots pamatlietā, ar kuru dalībvalstij ir atļauts samazināt vai pat atcelt agrāk noteiktos veicinošos tarifus enerģijai, kas ražota ar saules fotoelementu iekārtām.

(¹) OV C 182, 28.5.2018.
OV C 249, 16.7.2018.

Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 10. jūlija spriedums (Schienen-Control Kommission (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — WESTbahn Management GmbH/ÖBB-Infrastruktur AG

(Lieta C-210/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Transports — Vienotā Eiropas dzelzceļa telpa — Direktīva 2012/34/ES — 3. pants — Jēdziens “dzelzceļa infrastruktūra” — II pielikums — Minimālie piekļuves pakalpojumi — Pasažieru platformu izmantošanas ietveršana)

(2019/C 305/21)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Schienen-Control Kommission

Pamatlietas puses

Prasītāja: WESTbahn Management GmbH

Atbildētāja: ÖBB-Infrastruktur AG

Rezolutīvā daļa

Parlamenta un Padomes Direktīvas 2012/34/EK (2012. gada 21. novembris) ar ko izveido vienotu Eiropas dzelzceļa telpu, II pielikums ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs direktīvas I pielikumā minētās “pasažieru platformas” ir dzelzceļa infrastruktūras elements, kura izmantošana ietilpst minimālo piekļuves pakalpojumu kompleksā atbilstoši minētā II pielikuma 1. punkta c) apakšpunktam.

(¹) OV C 231, 2.7.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 3. jūlija spriedums (Varhoven administrativen sad (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — “UniCredit Leasing” EAD/Direktor na Direktsia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” — Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (NAP)

(Lieta C-242/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma — Nodokļa bāze — Samazinājums — Nodokļu neitralitātes princips — Līzinga līgums, kas izbeigts maksājumu nemaksāšanas dēļ — Paziņojums par korekciju — Piemērošanas joma — Ar nodokli apliekami darījumi — Preču piegāde par atlīdzību — “Kompensācijas” par izbeigšanu samaksa līdz līguma beigām — Tiesas kompetence)

(2019/C 305/22)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven administrativen sad

Pamatlietas puses

Prasītāja: “UniCredit Leasing” EAD

Atbildētājs: Direktor na Direktsia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” — Sofia pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (NAP)

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 90. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā līzinga līguma izbeigšanas gadījumā ir ļauts samazināt pievienotās vērtības nodokļa bāzi, kas tiek aprēķināta pēc vienotas likmes paziņojumā par korekciju, par visām līzinga maksām, kuras jāmaksā visā līguma darbības laikā, kaut arī šis paziņojums par korekciju ir stājies spēkā, un tādējādi tas ir “stabils administratīvais akts”, ar kuru, piemērojot valsts tiesības, ir konstatēts nodokļa parāds.
- 2) Direktīvas 2006/112 90. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā situācijā kā pamatlietā tas, ka nav samaksāta līzinga maksas daļa, kas jāmaksā saskaņā ar līzinga līgumu par laikposmu no maksājumu pārtraukšanas līdz līguma izbeigšanai bez atpakaļejoša spēka, no vienas puses, un tas, ka nav samaksāta kompensācija, kas jāmaksā līguma priekšlaicīgas izbeigšanas gadījumā un kas atbilst visu to līzinga maksu summai, kuras nav samaksātas līdz šī līguma termiņa beigām, no otras puses, veido nemaksāšanas gadījumu, uz kuru var attiekties atkāpe no pienākuma samazināt minētā panta 2. punktā paredzēto pievienotās vērtības nodokļa bāzi, izņemot, ja nodokļa maksātājs pierāda saprātīgu iespēju, ka parāds netiks segts, bet tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ OV C 211, 18.6.2018.

Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 10. jūlija spriedums (Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Staatssecretaris van Financiën/CEVA Freight Holland BV

(Lieta C-249/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Muitas kodekss — Muitas deklarācija — Nepareizi norādīta Kombinētās nomenklatūras apakšpozīcija — Paziņojums par uzrēķinu — Šī kodeksa 78. pants — Deklarācijas pārskatīšana — Darījuma vērtības grozīšana — Minētā kodeksa 221. pants — Muitas parāda atgūšanas tiesību noilguma termiņš — Pārtraukšana)

(2019/C 305/23)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītājs: Staatssecretaris van Financiën

Atbildētāja: CEVA Freight Holland BV

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2700/2000 (2000. gada 16. novembris), 78. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja deklarētājam ir iespēja izvēlēties preču, kas pārdotas eksportam uz Eiropas Savienības teritoriju, cenu, ko var izmantot par pamatu to muitas vērtības noteikšanai, un no pēcmuitošanas pārbaudes izriet, ka viņa muitas deklarācijā ir kļūda attiecīgo preču muitas klasifikācijā, kā rezultātā tiek piemērots lielāks muitas nodoklis, tas, pamatojoties uz 78. pantu, var pieprasīt šīs deklarācijas pārskatīšanu, lai varētu aizstāt sākotnēji norādīto cenu par zemāku darījuma cenu nolūkā panākt sava muitas parāda summas samazināšanu.
- 2) Regulas Nr. 2913/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 2700/2000, 221. panta 1. un 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstīm, ievērojot līdzvērtīguma un efektivitātes principus, ir jānosaka, kurā datumā ir uzskatāms, ka parādniekam ir ticis paziņots par muitas parāda apmēru, lai tiktu pārtraukts trīs gadu noilguma termiņš, kuram beidzoties, muitas parāds tiek dzēsts.

⁽¹⁾ OV C 276, 6.8.2018.

Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 10. jūlija spriedums (Augstākās tiesas (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — SIA “Kuršu zeme”/Valsts ieņēmumu dienests

(Lieta C-273/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma — Direktīva 2006/112/EK — Tiesības uz PVN kā priekšnodokļa atskaitīšanu — 168. pants — Preču piegādes ķēde — Tiesību uz nodokļa atskaitīšanu atteikums šīs ķēdes esamības dēļ — Kompetentās nodokļu iestādes pienākums pierādīt ļaunprātīgas rīcības esamību)

(2019/C 305/24)

Tiesvedības valoda — latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākā tiesa

Pamatlietas puses

Prasītāja: SIA “Kuršu zeme”

Atbildētājs: Valsts ieņēmumu dienests

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kas grozīta ar Padomes Direktīvu 2010/45/ES (2010. gada 13. jūlijs), 168. panta a) punkts ir interpretējams tādējādi, ka, lai atteiktu tiesības atskaitīt kā priekšnodokli samaksāto pievienotās vērtības nodokli (PVN), ar to vien, ka preču iegāde ir notikusi secīgu, vairāku personu starpā veiktu pārdošanas darījumu ķēdes beigās un ka nodokļa maksātājs attiecīgās preces ir ieguvis tādas personas noliktavā, kas ietilpst šajā ķēdē, bet kas nav persona, kura rēķinā ir norādīta kā piegādātājs, nepietiek, lai konstatētu, ka pastāv ļaunprātīga rīcība, ko īsteno nodokļa maksātājs vai citas personas, kuras piedalās minētajā ķēdē, jo kompetentajai nodokļu iestādei ir jāpierāda, ka pastāv nepamatota nodokļu priekšrocība, ko ir guvis šis nodokļa maksātājs vai šīs citas personas.

⁽¹⁾ OV C 259, 23.7.2018.

Tiesas (septītā palāta) 2019. gada 11. jūlija spriedums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-304/18) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Pašu resursi — Muitas nodokļi — Muitas parāda konstatācija — Iegrāmatošana atsevišķā kontā — Pienākums nodot Eiropas Savienības rīcībā — Novēloti veikta piedziņas procedūra — Nokavējuma procenti)

(2019/C 305/25)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji Z. Malúšková, M. Owsiany-Hornung un F. Tomat, vēlāk Z. Malúšková un F. Tomat)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji: G. Palmieri, pārstāve, kam palīdz G. Albenzio, *avvocato dello Stato*)

Rezolutīvā daļa

- 1) Atsakoties nodot tradicionālos pašu resursus 2 120 309,50 EUR apmērā, kas norādīti paziņojumā par norakstīšanu IT(07)08-917, Itālijas Republika nav izpildījusi Padomes Lēmuma 94/728/EK, Euratom (1994. gada 31. oktobris) par Eiropas Kopienų pašu resursu sistēmu 8. pantā, Padomes Lēmuma 2000/597/EK, Euratom (2000. gada 29. septembris) par Eiropas Kopienų pašu resursu sistēmu 8. pantā, Padomes Lēmuma 2007/436/EK, Euratom (2007. gada 7. jūnijs) par Eiropas Kopienų pašu resursu sistēmu 8. pantā un Padomes Lēmuma 2014/335/ES, Euratom (2014. gada 26. maijs) par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu 8. pantā, kā arī Padomes Regulas (EEK, Euratom) Nr. 1552/89 (1989. gada 29. maijs), ar ko īsteno Lēmumu 88/376/EEK, Euratom par Kopienų pašu resursu sistēmu, 10., 11. un 17. pantā, Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1150/2000 (2000. gada 22. maijs), ar ko īsteno Lēmumu 94/728, 10., 11. un 17. pantā un Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 609/2014 (2014. gada 26. maijs) par metodēm un procedūru, lai darītu pieejamus tradicionālos, PVN un NKI pašu resursus, un par pasākumiem, lai izpildītu kases vajadzības, 10., 12. un 13. pantā noteiktos pienākumus.
- 2) Pārējā daļā prasību noraidīt.
- 3) Itālijas Republika atlīdzina četras piektdaļas Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumu un sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.
- 4) Eiropas Komisija sedz vienu piektdaļu savu tiesāšanās izdevumu pati.

(¹) OV C 221, 25.6.2018.

Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 3. jūlija spriedums (Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge

(Lieta C-316/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Priekšnodokļa atskaitīšana — Dotāciju fonda, kas veic ieguldījumus ar mērķi segt nodokļa maksātāja pakārtoti veikto darījumu kopējās izmaksas, pārvaldības izmaksas — Pieskaitāmās izmaksas)

(2019/C 305/26)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Pamatlietas puses

Prasītājs: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Atbildētājs: The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 168. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nodokļu maksātājs, kas veic gan darbību, kurai tiek piemērots PVN, gan darbību, kura ir atbrīvota no PVN, kas iegulda ziedojumus un dotācijas, kurus tas saņem, investējot tos fondā, un kas izmanto no šī fonda gūtos ieņēmumus, lai segtu savas darbības kopējās izmaksas, nevar atskaitīt par pieskaitāmajām izmaksām priekšnodokli samaksāto PVN, kas attiecas uz ar šo ieguldīšanu saistītajiem izdevumiem.

(¹) OV C 249, 16.7.2018.

Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 10. jūlija spriedums — Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA/Eiropas Komisija

(Lieta C-345/18 P) (¹)

(Apelācija — Tirdzniecības politika — Dempings — Īstenošanas lēmums (ES) 2016/176 — Ķīnas izcelsmes vīnskābes, ko ražo Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co., Ltd, imports — Regula (EK) Nr. 1225/2009 — 3. panta 2., 3. un 5. punkts — Būtisku zaudējumu neesamība — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Zaudējumu noteikšana — Visu to attiecināmo ekonomisko faktoru un norāžu novērtējums, kuri ietekmē Eiropas Savienības ražošanas nozares situāciju — Tirdzniecības daļa)

(2019/C 305/27)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (pārstāvis: R.MacLean, Solicitor)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: J.-F.Brakeland un A. Demeneix)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA un Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 259, 23.7.2018.

Tiesas (piektā palāta) 2019. gada 3. jūlija spriedums (Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Delfarma Sp. z o.o./Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

(Lieta C-387/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 34. un 36. pants — Preču brīva aprīte — Pasākums ar kvantitatīvajam ierobežojumam līdzvērtīgu iedarbību — Cilvēku veselības un dzīvības aizsardzība — Zāļu paralēlais imports — Atsauces zāles un ģenēriskās zāles — Nosacījums, ka importētajām zālēm un zālēm, kurām ir piešķirta tirdzniecības atļauja importētājā dalībvalstī, abām ir jābūt atsauces zālēm vai arī abām ir jābūt ģenēriskām zālēm)

(2019/C 305/28)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Pamatlietas puses

Prasītāja: Delfarma Sp. z o.o.

Atbildētājs: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Rezolutīvā daļa

LESD 34. un 36. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, kurā, lai varētu izsniegt zāļu paralēlā importa atļauju, tiek prasīts, ka šīm zālēm un zālēm, kurām šajā dalībvalstī jau ir izsniegta tirdzniecības atļauja, abām ir jābūt atsauces zālēm vai arī abām ir jābūt ģenēriskām zālēm, un līdz ar to ir aizliegts izsniegt jebkādu paralēlā importa atļauju zālēm, ja šīs zāles ir ģenēriskās zāles, bet zāles, kas jau ir atļautas minētajā dalībvalstī, ir atsauces zāles.

⁽¹⁾ OV C 294, 20.8.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 10. jūlija spriedums (Tribunal administratif (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Nicolas Aubriet/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche

(Lieta C-410/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Personu brīva pārvietošanās — Vienlīdzīga attieksme — Sociālās priekšrocības — Regula (ES) Nr. 492/2011 — 7. panta 2. punkts — Finansiāls atbalsts augstākās izglītības iegūšanai — Studenti nerezidenti — Nosacījums, kas ir saistīts ar viņu vecāku nodarbinātības ilgumu valsts teritorijā — Vismaz piecus gadus ilgs laikposms — Septiņu gadu atsauces laikposms — Atsauces laikposma aprēķināšanas veids — Pieteikuma par finansiālu atbalstu iesniegšanas brīdis — Netieša diskriminācija — Pamatojums — Samērīgums)

(2019/C 305/29)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal administratif

Pamatlietas puses

Prasītājs: Nicolas Aubriet

Atbildētājs: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche

Rezolutīvā daļa

LESD 45. pants un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkots, saskaņā ar kuru finansiāla atbalsta augstākās izglītības iegūšanai piešķiršana studentiem nerezidentiem ir pakārtota nosacījumam, ka pieteikuma par finansiālu atbalstu iesniegšanas brīdī viens no viņu vecākiem ir bijis nodarbināts vai veicis profesionālu darbību šajā dalībvalstī vismaz piecus gadus septiņu gadu atsaucē laikposmā, kas aprēķināts, atpakaļejoši skaitot no minētā finanšu atbalsta pieteikuma iesniegšanas datuma, jo atbilstoši tam nav iespējams pietiekami plaši aplūkot to, vai, iespējams, pastāv pietiekama piesaiste šīs dalībvalsts darba tirgum.

(¹) OV C 301, 27.8.2018.

Tiesas (septītā palāta) 2019. gada 11. jūlija spriedums — Mykola Yanovych Azarov/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-416/18 P) (¹)

(Apelācija — Ierobežojoši pasākumi saistībā ar situāciju Ukrainā — Līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana — To personu, vienību un struktūru saraksts, kurām piemērojama līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana — Prasītāja vārda saglabāšana sarakstā — Trešās valsts iestādes lēmums — Padomes pienākums pārbaudīt, ka šis lēmums ir ticis pieņemts, ievērojot tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā)

(2019/C 305/30)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Mykola Yanovych Azarov (pārstāvji: A. Egger un G. Lansky, advokāti)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: J.-P. Hix un J. Bauerschmidt)

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2018. gada 26. aprīļa spriedumu lietā Azarov/Padome (T-190/16, nav publicēts, EU:T:2018:232).

- 2) Atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2016/318 (2016. gada 4. marts), ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā, un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2016/311 (2016. gada 4. marts), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā, ciktāl tas attiecas uz Mykola Yanovych Azarov.
- 3) Eiropas Savienības Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kuri radušies gan tiesvedībā pirmajā instancē, gan šajā apelācijas tiesvedībā.

⁽¹⁾ OV C 301, 27.8.2018.

Tiesas (devītā palāta) 2019. gada 11. jūlija spriedums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-434/18) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2011/70/Euratom — Lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu atbildīga un droša apsaimniekošana — Valsts programma — Pienākums paziņot Eiropas Komisijai)

(2019/C 305/31)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji — G. Gattinara un M. Patakia, vēlāk — G. Gattinara un R. Tricot)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji: G. Palmieri, pārstāve, kam palīdz G. Palatiello, *avvocato dello Stato*)

Rezolutīvā daļa

- 1) Nepazīņojot Eiropas Komisijai valsts programmu lietotas kodoldegvielas un radioaktīvu atkritumu apsaimniekošanas politikas īstenošanai, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir noteikti ar Padomes Direktīvas 2011/70/Euratom (2011. gada 19. jūlijs), ar ko izveido Kopienas sistēmu lietotās kodoldegvielas un radioaktīvo atkritumu atbildīgai un drošai apsaimniekošanai, 15. panta 4. punktu kopsakarā ar 13. panta 1. punktu.
- 2) Itālijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 285, 13.8.2018.

Tiesas (devītā palāta) 2019. gada 11. jūlija spriedums (Městský soud v Praze (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — CS u.c./České aerolinie a.s.

(Lieta C-502/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pārvadājumi — Kopēji noteikumi par kompensācijām un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos — Regula (EK) Nr. 261/2004 — 5. panta 1. punkta c) apakšpunkts — 7. panta 1. punkts — Tiesības saņemt kompensāciju — Savienotais reiss — Lidojums, kas sastāv no diviem atšķirīgu gaisa pārvadātāju veiktiem lidojumiem — Ilga kavēšanās, kas notikusi otrajā lidojumā, kura izlidošanas un ielidošanas vietas ir ārpus Eiropas Savienības un kuru ir veicis trešajā valstī reģistrēts pārvadātājs)

(2019/C 305/32)

Tiesvedības valoda — čehu

Iesniedzējtiesa

Městský soud v Praze

Pamatlietas puses

Prasītāji: CS, DR, EQ, FP, GO, HN, IM, JL, KK, LJ, MI

Atbildētāja: České aerolinie a.s.

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, 5. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 7. panta 1. punkts, tos lasot kopsakarā ar Regulas Nr. 261/2004 3. panta 5. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka saistībā ar savienoto reisu, kas sastāv no diviem lidojumiem, uz kuriem ir veikta vienota rezervācija, ar sākumpunktu lidostā, kas atrodas dalībvalsts teritorijā, galamērķi lidostā, kura atrodas trešajā valstī, un pārsēšanos trešās valsts lidostā, pasažieris, kas galamērķi ir sasniedzis ar trīs stundu ilgu vai ilgāku kavēšanos, kura ir radusies otrajā lidojumā, ko koda koplietošanas līguma ietvaros ir nodrošinājis trešajā valstī reģistrēts pārvadātājs, savu kompensācijas prasību saskaņā ar šo regulu var celt pret Kopienas gaisa pārvadātāju, kurš ir īstenojis pirmo lidojumu.

⁽¹⁾ OV C 341, 24.9.2018.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 25. jūnijā iesniedza Krajský súd v Prešove (Slovēnija) — LH/PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.

(Lieta C-485/19)

(2019/C 305/33)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Iesniedzējtiesa

Krajský súd v Prešove

Pamatlietas puses

Prasītājs: LH

Atbildētāja: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.

Prejudiciālie jautājumi

- A.
- 1) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants (turpmāk tekstā — “Hartas 47. pants”) un netieši patērētāja tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tiesiskais regulējums, kas minēts *Občianský zákonník* [Slovākijas Civilt kodeksa] 107. panta 2. punktā par objektīvo patērētāja tiesību trīs gadu noilgumu un saskaņā ar kuru noilgums patērētāja tiesībām uz maksājuma, kas izriet no negodīga līguma noteikuma, atmaksu iestājas arī tad, ja pats patērētājs nespēj izvērtēt negodīgo līguma noteikumu, un vai šis noilguma termiņš sākas arī gadījumā, ja patērētājs nezināja par līguma noteikuma negodīgumu?
 - 2) Ja tiesiskais regulējums par patērētāja tiesību noilgumu objektīvā trīs gadu termiņā, kaut arī patērētājs neapzinājās situāciju, ir saderīgs ar Hartas 47. pantu un ar efektivitātes principu, iesniedzējtiesa šādā gadījumā jautā:

Vai Hartas 47. pantam un efektivitātes principam ir pretrunā tāda valsts prakse, pamatojoties uz kuru patērētājam ir pienākums pierādīt tiesā, ka personas, kuras rīkojas kreditora vārdā, zināja, ka kreditors neievēro patērētāja tiesības, konkrētajā lietā zināja to, ka, nenorādot precīzu faktisko gada procentu likmi (faktisko GPL), kreditors pārkāpj likuma normu, kā arī pierādīt tā fakta zināšanu, ka šādā gadījumā aizdevums ir bez procentiem un ka kreditors, iekasējot procentus, ir nepamatoti iedzīvojis?
 - 3) Ja atbilde uz A daļas 2) punktā minēto jautājumu ir noliedzīga, attiecībā uz kādām personām — vai attiecībā uz kreditora administratoriem, akcionāriem vai komercpārstāvjiem — patērētājam ir jāpierāda A daļas 2) punktā norādītajā jautājumā minētās zināšanas?
 - 4) Ja atbilde uz A daļas 2) punktā minēto jautājumu ir noliedzīga, kāda zināšanu pakāpe ir pietiekama, lai sasniegtu mērķi, proti, lai pierādītu, ka pakalpojuma sniedzējs ir rīkojies tieši, pārkāpjot konkrēto finanšu tirgus tiesisko regulējumu?
- B.
- 1) Vai direktīvām un Eiropas Savienības Tiesas judikatūrai atbilstošajā jomā, piemēram, spriedumiem *Rasmussen*, C-441/14, EU:C:2016:278; *Pfeiffer*, no C-397/01 līdz C-403/01, EU:C:2004:584, 113. un 114. punkts; *Kücükdeveci*, C-555/07, EU:C:2010:21, 48. punkts; *Impact*, C-268/06, EU:C:2008:223, 100. punkts; *Dominguez*, C-282/10, 25. un 27. punkts, un *Association de médiation sociale*, C-176/12, EU:C:2014:2, 38. punkts, ir pretrunā tāda valsts prakse, pamatojoties uz kuru valsts tiesa ir izdarījusi secinājumu par ES tiesībām atbilstīgu interpretāciju, neizmantojot interpretācijas metodes un bez pienācīga pamatojuma?
 - 2) Ja pēc interpretācijas metožu — konkrēti, teleoloģiskās interpretācijas, autentiskās interpretācijas, vēsturiskās interpretācijas, sistēmiskās interpretācijas un loģiskās interpretācijas (*a contrario* metode, *reductio ad absurdum* metode) — piemērošanas un pēc valsts tiesiskā regulējuma piemērošanas kopumā, lai sasniegtu Direktīvas 2008/48 (¹⁾) (turpmāk tekstā — “Direktīva”) 10. panta 2. punkta h) un i) apakšpunktā noteikto mērķi, tiesa izdara secinājumu, ka ES tiesībām atbilstīga interpretācija sliecas uz situāciju *contra legem*, vai tādā gadījumā ir iespējams — salīdzinot, piemēram, ar attiecībām diskriminācijas vai darba ņēmēju aizsardzības gadījumā — atzīt minētās direktīvas tiesību normas tiešu iedarbību, lai aizsargātu uzņēmējus pret patērētājiem kredittattiecībās un nepiemērotu ES tiesībām neatbilstošu tiesību normu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/48/ES (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV 2008, L 133, 66. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 17. jūlijā ABLV Bank AS iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2019. gada 6. maija rīkojumu lietā T-281/18 ABLV Bank/Eiropas Centrālā banka (ECB)

(Lieta C-551/19 P)

(2019/C 305/34)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: ABLV Bank AS (pārstāvji: O.H. Behrends, M. Kirchner, advokāti)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Centrālā banka (ECB)

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2019. gada 6. maija rīkojumu lietā T-281/18;
- atzīt prasību par [ECB lēmuma] atcelšanu par pieņemamu;
- nodot lietu izskatīšanai Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par prasību par [ECB lēmuma] atcelšanu, un
- piespriest ECB atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus, tostarp saistībā ar apelācijas tiesvedību.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības atbalstam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza divus pamatus.

- 1) Vispārēja tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un esot pārkāpusi LESD 263. pantu, nebalstot savu rīkojumu uz ECB faktiski pieņemto lēmumu.
- 2) Rīkojums, par kura atcelšanu iesniegtā apelācijas sūdzība, esot balstīts uz Vienotā noregulējuma mehānisma regulas (SRMR) ⁽¹⁾ 18. panta 1. punkta nepareizu interpretāciju.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu banku noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 17. jūlijā Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2019. gada 6. maija rīkojumu lietā T-283/18 Bernis u.c./Eiropas Centrālā banka (ECB)

(Lieta C-552/19 P)

(2019/C 305/35)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA (pārstāvji: O.H. Behrends, M. Kirchner, advokāti)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Centrālā banka (ECB)

Lietas dalībnieču prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2019. gada 6. maija rīkojumu lietā T-283/18;
- atzīt prasību par [ECB lēmuma] atcelšanu par pieņemamu;
- nodot lietu izskatīšanai Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par prasību par [ECB lēmuma] atcelšanu, un
- piespriest ECB atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesāšanās izdevumus, tostarp saistībā ar apelācijas tiesvedību.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības atbalstam apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirza divus pamatus.

- 1) Vispārēja tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un esot pārkāpusi LESD 263. pantu, nebalstot savu rīkojumu uz ECB faktiski pieņemto lēmumu.
- 2) Rīkojums, par kura atcelšanu iesniegtā apelācijas sūdzība, esot balstīts uz Vienotā noregulējuma mehānisma regulas (SRMR) ⁽¹⁾ 18. panta 1. punkta nepareizu interpretāciju.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu banku noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 26. jūlijā — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-573/19)

(2019/C 305/36)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Gattinara, E. Manhaeve)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasījumi

Prasītāja lūdz Tiesu konstatēt:

- 1) sistematisku un ilgstošu NO₂ koncentrācijas gada robežlielumu neievērošanas dēļ

— no 2010. gada nepārtraukti zonās IT0118 (Torīno [*Torino*] aglomerācija), IT0306 (Milānas aglomerācija), IT0307 (Bergamo aglomerācija), IT0308 (Brešas [*Brescia*] aglomerācija), IT0309 (A zona — līdzenums ar augstu urbanizācijas līmeni), IT0906 (Florences [*Firenze*] aglomerācija), IT0711 (Dženovas [*Genova*] pašvaldība), IT1215 (Romas aglomerācija),

— no 2010. līdz 2012. gadam un tad atkal no 2014. gada nepārtraukti zonās IT1912 (Katānijas aglomerācija) un IT1914 (rūpniecības rajoni),

pārkāpumu, kas joprojām pastāv, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumu, kas noteikts Direktīvas 2008/50/EK par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai kombinētajās 13. panta un XI pielikuma normās ⁽¹⁾;

- 2) nepieņemot no 2010. gada 11. jūnija piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu NO₂ robežlielumu 1. punktā norādītajās zonās ievērošanu, Itālijas Republika sistematiski un ilgstoši nav izpildījusi pienākumus, kuri noteikti Direktīvas 2008/50 23. panta 1. punktā, lasot to atsevišķi un kopsakarā ar šīs direktīvas XV pielikuma A punktu, kas ir pārkāpums, kurš turpinās joprojām; [un]
- 3) piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savas prasības pirmo pamatu Komisija apgalvo, ka dati, kas iegūti par NO₂ koncentrāciju gaisā pierāda sistematisku un ilgstošu Direktīvas 2008/50 kombinēto 13. panta un XI pielikuma normu, pārkāpumu. Saskaņā ar šīm tiesību normām, lasot tās kopsakarā, šo vielu koncentrācijas līmenis nevar pārsniegt noteiktas gada koncentrācijas robežas. Atsevišķās zonās šīs robežas ir pārkāptas nepārtraukti vairāk kā desmit gadus.

Ar savas prasības otro pamatu Komisija apgalvo, ka Itālijas Republika nav ievērojusi pienākumus, kuri noteikti Direktīvas 2008/50 23. panta 1. punktā, lasot to atsevišķi un kopsakarā ar šīs direktīvas XV pielikuma A punktu. Proti, pirmkārt, plāni attiecībā uz gaisa kvalitāti, kas pieņemti pēc NO₂ koncentrācijas robežlielumu pārsniegšanas, neļauj nedz sasniegt minētos robežlielumus, nedz ierobežot to pārsniegšanu visīsākajā iespējamā laikposmā. Otrkārt, daudzi no šiem plāniem neietver Direktīvas 2008/50 XV pielikuma A punktā prasīto informāciju, kuras norādīšana ir obligāta šīs direktīvas 23. panta 1. punktā trešās daļas izpratnē.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/50/EK (2008. gada 21. maijs) par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai (OV 2008, L 152, 1. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — Binca Seafoods/Komisija

(Lieta T-94/15 RENV) ⁽¹⁾

(Bioloģisko produktu ražošana un marķēšana — Regula (EK) Nr. 834/2007 — Grozījumi Regulā (EK) Nr. 889/2008 — Īstenošanas regula (ES) Nr. 1358/2014 — Hormonu aizliegums — Regulas (EK) Nr. 889/2008 95. panta 11. punktā paredzētā pārejas perioda attiecībā uz akvakultūras dzīvniekiem nepagarināšana — Pavairošanas veidi — Ārkārtas atļauja ievākt dzīvnieku mazuļus savvaļā tirgus izmēra dzīvnieku ražošanas mērķiem — Vienlīdzīga attieksme)

(2019/C 305/37)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Binca Seafoods GmbH (Mīnhene, Vācija) (pārstāvis: H. Schmidt, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Lewis, G. von Rintelen un K. Walkerová)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1358/2014 (2014. gada 18. decembris), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 889/2008, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007 attiecībā uz bioloģiskās akvakultūras dzīvnieku izcelsmi, akvakultūras dzīvnieku turēšanas praksi, bioloģiskās akvakultūras dzīvnieku barību un produktiem un vielām, kuras atļauts izmantot bioloģiskajā akvakultūrā (OV 2014, L 365, 97. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Binca Seafoods GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kas radušies gan tiesvedībā Vispārējā tiesā, gan tiesvedībā Tiesā.

⁽¹⁾ OV C 155, 11.5.2015.

Vispārējās tiesas 2019. gada 11. jūlija spriedums — Silver Plastics un Johannes Reifenhäuser/Komisija(Lieta T-582/15) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Mazumtirdzniecībai paredzēto pārtikas produktu iepakojuma tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Pierādījums par līdzdalību aizliegtā vienošanās — Vienots un turpināts pārkāpums — Pušu procesuālo tiesību vienlīdzības princips — Tiesības uz “konfrontāciju” — 2006. gada Paziņojums par sadarbību — Būtiska pievienotā vērtība — Vainojamība pārkāpjot rīcībā — 2006. gada Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai — Vienlīdzīga attieksme — Naudas soda maksimālais apmērs)

(2019/C 305/38)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Silver Plastics GmbH & Co. KG (Troisdorf, Vācija) un Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG (Troisdorf) (pārstāvji: sākotnēji M. Wirtz, S. Möller un W. Carstensen, vēlāk M. Wirtz, S. Möller un C. Karbaum, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Biolan, G. Meessen, I. Zaloguin un L. Wildpanner)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts, galvenokārt, daļēji atcelt Komisijas 2015. gada 24. jūnija Lēmumu C(2015) 4336 *final* par procedūru saskaņā ar LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta AT.39563 — Pārtikas produktu iepakojumi mazumtirdzniecībai), un, pakārtoti, samazināt prasītājiem uzliktā naudas soda apmēru.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Silver Plastics GmbH & Co. KG un Johannes Reifenhäuser Holding GmbH & Co. KG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 16, 18.1.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — Sony un Sony Electronics/Komisija

(Lieta T-762/15) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Optisko diskdziņu tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums — Koluzīvi nolīgumi attiecībā uz klēpjdatoru un galddatoru optisko diskdziņu iepirkumu procedūrām — Pārkāpums mērķa dēļ — Tiesības uz aizstāvību — Pienākums norādīt pamatojumu — Labas pārvaldības princips — Naudas sodi — Vienots un turpināts pārkāpums — 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai)

(2019/C 305/39)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Sony Corporation (Tokija, Japāna) un Sony Electronics, Inc (Sandjego, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: R. Snelders, advokāts, N. Levy un E. Kelly, solicitors)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji M. Farley, A. Biolan, C. Giolito, F. van Schaik un L. Wildpanner, vēlāk — M. Farley, F. van Schaik, L. Wildpanner un M. A. Dawes)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts galvenokārt daļēji atcelt Komisijas Lēmumu C(2015) 7135 *final* (2015. gada 21. oktobris) par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta AT.39639 — optiskie diskdziņi) un pakārtoti samazināt prasītājām uzliktā naudas soda apmēru.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Sony Corporation un Sony Electronics, Inc. sedz savus un atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 98, 14.3.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — Sony Optiarc un Sony Optiarc America/Komisija**(Lieta T-763/15) ⁽¹⁾**

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Optisko diskdziņu tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums — Koluzīvi nolīgumi attiecībā uz klēpj datoru un galddatoru optisko diskdziņu iepirkumu procedūrām — Pārkāpums mērķa dēļ — Tiesības uz aizstāvību — Pienākums norādīt pamatojumu — Labas pārvaldības princips — Naudas sodi — Vienots un turpināts pārkāpums — 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai)

(2019/C 305/40)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Sony Optiarc, Inc (Atsugi, Japāna) un Sony Optiarc America, Inc (Sanhosē, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: R. Snelders, advokāts, N. Levy un E. Kelly, solicitors)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji M. Farley, A. Biolan, C. Giolito, F. van Schaik un L. Wildpanner, vēlāk M. Farley, F. van Schaik, L. Wildpanner un A. Dawes)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts galvenokārt daļēji atcelt Komisijas Lēmumu C(2015) 7135 *final* (2015. gada 21. oktobris) par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta AT.39639 — optiskie diskdziņi) un pakārtoti samazināt prasītājām uzliktā naudas soda apmēru.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Sony Optiarc, Inc un Sony Optiarc America, Inc. sedz savus un atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 98, 14.3.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — Quanta Storage/Komisija

(Lieta T-772/15) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Optisko diskdziņu tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums — Koluzīvi nolīgumi attiecībā uz klēpj datoru un galddatoru optisko diskdziņu iepirkumu procedūrām — Tiesības uz aizstāvību — Pienākums norādīt pamatojumu — Labas pārvaldības princips — Naudas sodi — Vienots un turpināts pārkāpums — 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai)

(2019/C 305/41)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Quanta Storage, Inc. (Taojuaņa, Taivāna) (pārstāvji: O. Geiss, advokāts, B. Hartnett, barrister, un W. Sparks, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: C. Giolito un F. van Schaik, pārstāvji, kuriem palīdz C. Thomas, advokāts)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts, galvenokārt, daļēji atcelt Komisijas Lēmumu C(2015) 7135 final (2015. gada 21. oktobris) par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta AT.39639 — optiskie diskdziņi), un pakārtoti samazināt prasītājam uzliktā naudas soda apmēru.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Eiropas Komisijas prasība palielināt Quanta Storage, Inc. piemērotā naudas soda apmēru ir jānoraida.
- 3) Quanta Storage sedz savus un atlīdzina četras piektdaļas no Komisijas tiesāšanās izdevumiem.

⁽¹⁾ OV C 98, 14.3.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — Hitachi-LG Data Storage un Hitachi-LG Data Storage Korea/Komisija(Lieta T-1/16) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Optisko diskdziņu tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums — Koluzīvi nolīgumi attiecībā uz iepirkuma procedūrām, ko organizē divi datoru ražotāji — Neierobežota kompetence — Labas pārvaldības principa pārkāpums — Pienākums norādīt pamatojumu — 2006. gada pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai 37. punkts — Īpašie apstākļi — Kļūda tiesību piemērošanā)

(2019/C 305/42)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Hitachi-LG Data Storage, Inc. (Tokija, Japāna) un Hitachi-LG Data Storage Korea, Inc. (Seula, Dienvidkoreja) (pārstāvji: L. Gyselen un N. Ersbøll, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji A. Biolan, M. Farley, C. Giolito un F. van Schaik, vēlāk — A. Biolan, M. Farley un F. van Schaik)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts samazināt naudas soda, ko Eiropas Komisija uzlikusi prasītājām lēmumā C(2015) 7135 final (2015. gada 21. oktobris) par procedūru saskaņā ar LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta AT.39639 — optiskie diskdziņi), apmēru.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Hitachi-LG Data Storage, Inc. un Hitachi-LG Data Storage Korea, Inc. sedz savus un atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 98, 14.3.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 19. jūnija spriedums — L'Oréal/EUIPO — Guinot ("MASTER SMOKY")(Lieta T-179/16 RENV) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes "MASTER SMOKY" reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme "MASTERS COLORS PARIS" — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2019/C 305/43)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: L'Oréal (Parīze, Francija) (pārstāvji: T. de Haan un P. Péters, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: D. Hanf)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Guinot (Parīze, Francija) (pārstāvis: A. Sion, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 23. februāra lēmumu lietā R 2905/2014-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp Guinot un L'Oréal.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) L'Oréal atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 222, 20.6.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 19. jūnija spriedums — L'Oréal/EUIPO — Guinot ("MASTER SHAPE")

(Lieta T-180/16 RENV) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskās preču zīmes "MASTER SHAPE" reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme "MASTERS COLORS PARIS" — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2019/C 305/44)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: L'Oréal (Parīze, Francija) (pārstāvji: T. de Haan un P. Péters, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: D. Hanf)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Guinot (Parīze, Francija) (pārstāvis: A. Sion, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 23. februāra lēmumu lietā R 2907/2014-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp Guinot un L'Oréal.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) L'Oréal atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 222, 20.6.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 19. jūnija spriedums — L'Oréal/EUIPO — Guinot ("MASTER PRECISE")

(Lieta T-181/16 RENV) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes "MASTER PRECISE" reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme "MASTERS COLORS PARIS" — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2019/C 305/45)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: L'Oréal (Parīze, Francija) (pārstāvji: T. de Haan un P. Péters, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: D. Hanf)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Guinot (Parīze, Francija) (pārstāvis: A. Sion, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 23. februāra lēmumu lietā R 2911/2014-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp Guinot un L'Oréal.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) L'Oréal atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 222, 20.6.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 19. jūnija spriedums — L'Oréal/EUIPO — Guinot ("MASTER DUO")(Lieta T-182/16 RENV) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskās preču zīmes "MASTER DUO" reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme "MASTERS COLORS PARIS" — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2019/C 305/46)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: L'Oréal (Parīze, Francija) (pārstāvji: T. de Haan un P. Péters, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: D. Hanf)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Guinot (Parīze, Francija) (pārstāvis: A. Sion, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 23. februāra lēmumu lietā R 2916/2014-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp Guinot un L'Oréal.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) L'Oréal atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 222, 20.6.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 19. jūnija spriedums — L'Oréal/EUIPO — Guinot ("MASTER DRAMA")(Lieta T-183/16 RENV) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskās preču zīmes "MASTER DRAMA" reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme "MASTERS COLORS PARIS" — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2019/C 305/47)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: L'Oréal (Parīze, Francija) (pārstāvji: T. de Haan un P. Péters, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: D. Hanf)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Guinot (Parīze, Francija) (pārstāvis: A. Sion, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 23. februāra lēmumu lietā R 2500/2014-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp Guinot un L'Oréal.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) L'Oréal atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 222, 20.6.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — Keolis CIF u.c./Komisija

(Lieta T-289/17) (¹)

(Valsts atbalsts — Atbalsta shēma, ko Francija īstenojusi laikā no 1994. līdz 2008. gadam — Ildefransas reģiona piešķirtas subsīdijas investīcijām — Lēmums, ar kuru atbalsta shēma atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu — “Pastāvoša valsts atbalsta” un “jauna valsts atbalsta” jēdzieni — LESD 107. pants — LESD 108. pants — Regulas (ES) 2015/1589 1. panta b) punkta i) un v) apakšpunkti — Noilguma termiņš — Regulas 2015/1589 17. pants)

(2019/C 305/48)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Keolis CIF (Le Mesnil-Amelot, Francija) un 7 citi prasītāji, kuru vārdi ir norādīti sprieduma pielikumā (pārstāvji: R. Sermier un D. Epauld, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: L. Armati, C. Georgieva-Kecsmar un T. Maxian Rusche)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts daļēji atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2017/1470 (2017. gada 2. februāris) par atbalsta shēmām SA.26763 2014/C (ex 2012/NN), kuras Francija ir īstenojusi attiecībā uz uzņēmumiem, kas veic pārvadājumus ar autobusiem Ildefransas reģionā (Région Île-de-France) (OV 2017, L 209, 24. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Keolis CIF un pārējie prasītāji, kuru vārdi ir norādīti pielikumā, sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 239, 24.7.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — MAN Truck & Bus/EUIPO — Halla Holdings (“MANDO”)

(Lieta T-698/17) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “MANDO” reģistrācijas pieteikums — Agrākas starptautiskās un valsts grafiskas preču zīmes “MAN” — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “Man” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2019/C 305/49)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: MAN Truck & Bus (Minhene, Vācija) (pārstāvis: C. Röhl, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: sākotnēji J. Ivanauskas un D. Walicka, vēlāk J. Ivanauskas un H. O'Neill)

Otrā procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Halla Holdings Corp. (Yongin-si, Dienvidkoreja) (pārstāvji: M.-R. Hirsch un C. de Haas, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 13. jūlija lēmumu lietā R 1919/2016-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Man Truck & Bus un Halla Holdings.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 13. jūlija lēmumu lietā R 1919/2016-1, ciktāl tajā secināts, ka nepastāv sajaukšanas iespēja starp vārdisko preču zīmi “MANDO” un grafiskās preču zīmes “MAN” agrāko starptautisko reģistrāciju Nr. 863 418.
- 2) Pārējā daļā prasību noraidīt.
- 3) Katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

(¹) OV C 437, 18.12.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — Café del Mar u.c./EUIPO — Guiral Broto (“Café del Mar”)(Lieta T-772/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “Café del Mar” — Absolūts atteikuma pamats — Ļaunticība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2019/C 305/50)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Café del Mar, SC (Sant Antoni de Portmany, Spānija), José Les Viamonte (Sant Antoni de Portmany) un Carlos Andrea González (Sant Josep de sa Talaia, Spānija) (pārstāvji: F. Miazetto un J. Gracia Albero, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: J. Crespo Carrillo)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Ramón Guiral Broto (Marbella, Spānija) (pārstāvis: J. de Castro Hermida, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 4. septembra lēmumu lietā R 1540/2015-5 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Café del Mar, Les Viamonte un Andrea González, no vienas puses, un Guiral Broto, no otras puses.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas piektās padomes 2017. gada 4. septembra lēmumu lietā R 1540/2015-5.
- 2) EUIPO sedz savus, kā arī atlīdzina Café del Mar SC, José Les Viamonte un Carlos Andrea González tiesāšanās izdevumus tiesvedībā Vispārējā tiesā.
- 3) Ramón Guiral Broto sedz savus, kā arī atlīdzina Café del Mar, José Les Viamonte un Carlos Andrea González tiesāšanās izdevumus procesā Apelācijas padomē.

⁽¹⁾ OV C 22, 22.1.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — Café del Mar u.c./EUIPO — Guiral Broto (“Café del Mar”)**(Lieta T-773/17) ⁽¹⁾**

(Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “Café del Mar” — Absolūts atteikuma pamats — Ļaunticība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2019/C 305/51)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Café del Mar, SC (Sant Antoni de Portmany, Spānija), José Les Viamonte (Sant Antoni de Portmany) un Carlos Andrea González (Sant Josep de sa Talaia, Spānija) (pārstāvji: F. Miazzetto un J. Gracia Albero, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: J. Crespo Carrillo)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Ramón Guiral Broto (Marbella, Spānija) (pārstāvis: J. de Castro Hermida, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 4. septembra lēmumu lietā R 1542/2015-5 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Café del Mar, Les Viamonte un Andrea González, no vienas puses, un Guiral Broto, no otras puses.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas piektās padomes 2017. gada 4. septembra lēmumu lietā R 1542/2015-5.
- 2) EUIPO sedz savus, kā arī atlīdzina Café del Mar SC, José Les Viamonte un Carlos Andrea González tiesāšanās izdevumus tiesvedībā Vispārējā tiesā.
- 3) Ramón Guiral Broto sedz savus, kā arī atlīdzina Café del Mar, José Les Viamonte un Carlos Andrea González tiesāšanās izdevumus procesā Apelācijas padomē.

⁽¹⁾ OV C 22, 22.1.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — Café del Mar u.c./EUIPO — Guiral Broto (“C del M”)(Lieta T-774/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “C del M” — Absolūts atteikuma pamats — Ļaunticība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2019/C 305/52)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Café del Mar, SC (Sant Antoni de Portmany, Spānija), José Les Viamonte (Sant Antoni de Portmany) un Carlos Andrea González (Sant Josep de sa Talaia, Spānija) (pārstāvji: F. Miazetto un J. Gracia Albero, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: J. Crespo Carrillo)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Ramón Guiral Broto (Marbella, Spānija) (pārstāvis: J. de Castro Hermida, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 4. septembra lēmumu lietā R 1618/2015-5 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Café del Mar, Les Viamonte un Andrea González, no vienas puses, un Guiral Broto, no otras puses.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas piektās padomes 2017. gada 4. septembra lēmumu lietā R 1618/2015-5.
- 2) EUIPO sedz savus, kā arī atlīdzina Café del Mar SC, José Les Viamonte un Carlos Andrea González tiesāšanās izdevumus tiesvedībā Vispārējā tiesā.
- 3) Ramón Guiral Broto sedz savus, kā arī atlīdzina Café del Mar, José Les Viamonte un Carlos Andrea González tiesāšanās izdevumus procesā Apelācijas padomē.

⁽¹⁾ OV C 22, 22.1.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — MAN Truck & Bus/EUIPO — Halla Holdings (“MANDO”)**(Lieta T-792/17) ⁽¹⁾**

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “MANDO” reģistrācijas pieteikums — Agrākas starptautiskas un valsts grafiskas preču zīmes “MAN” — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “Man” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2019/C 305/53)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: MAN Truck & Bus (Minhene, Vācija) (pārstāvis: C. Röhl, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: sākotnēji J. Ivanauskas un D. Walicka, vēlāk J. Ivanauskas un H. O'Neill)

Otrā procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Halla Holdings Corp. (Yongin-si, Dienvidkoreja) (pārstāvji: M.-R. Hirsch un C. de Haas, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 14. septembra lēmumu lietā R 1677/2016-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Man Truck & Bus un Halla Holdings.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 14. septembra lēmumu lietā R 1677/2016-1, ciktāl tajā secināts, ka nepastāv sajaukšanas iespēja starp vārdisko preču zīmi “MANDO” un grafiskās preču zīmes “MAN” agrāko starptautisko reģistrāciju Nr. 863 418.
- 2) Pārējā daļā prasību noraidīt.
- 3) Katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 42, 5.2.2018.

**Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — Fashion Energy/EUIPO — Retail Royalty
("1st AMERICAN")**

(Lieta T-54/18) ⁽¹⁾

*(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes
"1st AMERICAN" reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas attēlo ērgli —
Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b)
apakšpunkts — Sacīkstes princips — Regulas 2017/1001 95. panta 1. punkts — Pretprasība)*

(2019/C 305/54)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Fashion Energy Srl (Milāna, Itālija) (pārstāvji: T. Müller un F. Togo, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: L. Rampini un H. O'Neill)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Retail Royalty Co. (Lasvegasa, Nevada, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: M. Dick un J. Bogatz, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2017. gada 15. novembra lēmumu lietā R 693/2017-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Retail Royalty un Fashion Energy.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas otrās padomes 2017. gada 15. novembra lēmumu lietā R 693/2017-2.
- 2) Pretprasību noraidīt kā nepieņemamu.
- 3) Pamatprasības ietvaros EUIPO un Retail Royalty Co. sedz savus tiesāšanās izdevumus paši, kā arī katrs atlīdzina pusi no Fashion Energy Srl tiesāšanās izdevumiem.
- 4) Pretprasības ietvaros Retail Royalty sedz savus tiesāšanās izdevumus pati, kā arī atlīdzina Fashion Energy un EUIPO tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 123, 9.4.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — Miles-Bramwell Executive Services/EUIPO (“FREE”)**(Lieta T-113/18) ⁽¹⁾****(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “FREE” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)**

(2019/C 305/55)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Miles-Bramwell Executive Services Ltd (Alfreton, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji: sākotnēji J. Mellor, QC, G. Parsons un A. Zapawski, solicitors, vēlāk J. Mellor, G. Parsons un F. McConnell, solicitor)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: A. Folliard-Monguiral un H. O'Neill)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 27. novembra lēmumu lietā R 2164/2016-1 attiecībā uz pieteikumu par vārdiska apzīmējuma “FREE” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Miles-Bramwell Executive Services Ltd sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 152, 30.4.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — Miles-Bramwell Executive Services/EUIPO (“FREE”)**(Lieta T-114/18) ⁽¹⁾****(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “FREE” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)**

(2019/C 305/56)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Miles-Bramwell Executive Services Ltd (Alfreton, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji: sākotnēji J. Mellor, QC, G. Parsons un A. Zapawski, solicitors, vēlāk J. Mellor, G. Parsons un F. McConnell, solicitor)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: A. Folliard-Monguiral un H. O'Neill)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 27. novembra lēmumu lietā R 2166/2016-1 attiecībā uz pieteikumu par vārdiska apzīmējuma “FREE” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Miles-Bramwell Executive Services Ltd sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 152, 30.4.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 26. jūnija spriedums — Agencja Wydawnicza Technopol/EUIPO
 (“200 PANORAMICZNYCH”)

(Apvienotās lietas no T-117/18 līdz T-121/18) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdisku preču zīmju “200 PANORAMICZNYCH”, “300 PANORAMICZNYCH”, “400 PANORAMICZNYCH”, “500 PANORAMICZNYCH” un “1000 PANORAMICZNYCH” reģistrācijas pieteikumi — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Izmantošanas rezultātā iegūtās atšķirtspējas neesamība — Regulas 2017/1001 7. panta 3. punkts — Nepareizas pilnvaru izmantošanas neesamība)

(2019/C 305/57)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Agencja Wydawnicza Technopol sp.zo.o. (Częstochowa, Polija) (pārstāvis: C. Rogula, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāve: D. Walicka)

Priekšmets

Prasības par pieciem EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 15. decembra lēmumiem lietās R 2194/2016-5, R 2195/2016-5, R 2200/2016-5, R 2201/2016-5 un R 2208/2016-5 attiecībā uz pieteikumiem reģistrēt vārdiskus apzīmējumus “200 PANORAMICZNYCH”, “300 PANORAMICZNYCH”, “400 PANORAMICZNYCH”, “500 PANORAMICZNYCH” un “1000 PANORAMICZNYCH” kā Eiropas Savienības preču zīmes

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasības noraidīt.
- 2) Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 142, 23.4.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums –Gruppo Armonie/EUIPO (“mo.da”)

(Lieta T-264/18) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “mo.da” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Absolūts atteikuma pamats kādā Savienības daļā — Regulas 2017/1001 7. panta 2. punkts — Izmantošanas rezultātā iegūtās atšķirtspējas neesamība — Regulas 2017/1001 7. panta 3. punkts)

(2019/C 305/58)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Gruppo Armonie SpA (Casalgrande, Itālija) (pārstāvis: G. Medri, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: L. Rampini)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 20. februāra lēmumu lietā R 2065/2017-5 attiecībā uz pieteikumu par grafiska apzīmējuma “mo.da” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
2. Gruppo Armonie SpA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 221, 25.6.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 27. jūnija spriedums — Sandrone/EUIPO — J. García Carrión (“Luciano Sandrone”)

(Lieta T-268/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Luciano Sandrone” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “DON LUCIANO” — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas (ES) 2017/1001 47. panta 2. un 3. punkts — Relatīvs atteikuma pamats — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Vārdiskas preču zīmes, ko veido vārds un uzvārds, reģistrācijas pieteikums — Agrāka preču zīme, ko veido pieklājības uzruna un vārds — Konceptuālā salīdzinājuma neitralitāte — Sajaukšanas iespējas neesamība)

(2019/C 305/59)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Luciano Sandrone (Barolo, Itālija) (pārstāvis: A. Borra, avocat)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: K. Kompari un H. O'Neill)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: J. García Carrión, SA (Jumilla, Spānija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 26. februāra lēmumu lietā R 1207/2017-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp J. García Carrión un Luciano Sandrone

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas otrās padomes 2018. gada 26. februāra lēmumu lietā R 1207/2017-2.
- 2) EUIPO sedz savus, kā arī atlīdzina Luciano Sandrone tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 231, 2.7.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 27. jūnija spriedums — Aldi/EUIPO — Crone (“CRONE”)

(Lieta T-385/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “CRONE” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “crane” un agrāka vārdiska preču zīme “CRANE” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2019/C 305/60)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Vācija) (pārstāvji: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen un M. Minkner, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: A. Crawcour un D. Hanf)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Christoph Michael Crone (Krēfelde, Vācija) (pārstāvji: M. van Maele un H.-Y. Cho, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2018. gada 14. marta lēmumu lietā R 1100/2017-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Aldi un Crone k-gu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Aldi GmbH & Co. KG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 285, 13.8.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 20. jūnija spriedums — Nonnemacher/EUIPO — Ingram (“WKU”)

(Lieta T-389/18) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “WKU” — Agrākas Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “WKA” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 60. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Ierobežojumu, kas radušies akcepta rezultātā, neesamība — Regulas 2017/1001 61. panta 1. punkts)

(2019/C 305/61)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Klaus Nonnemacher (Karlsruhe, Vācija) (pārstāvis: C. Zierhut, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: D. Walicka)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Paul Ingram (Birmingema, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis: A. Haberl, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2018. gada 17. aprīļa lēmumu lietā R 399/2017-1 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp P. Ingram un K. Nonnemacher.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Klaus Nonnemacher atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 285, 13.8.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 20. jūnija spriedums — Nonnemacher/EUIPO — Ingram (“WKU WORLD KICKBOXING AND KARATE UNION”)

(Lieta T-390/18) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “WKU WORLD KICKBOXING AND KARATE UNION” — Agrākas Eiropas Savienības vārdiskās preču zīmes “WKA” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 60. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Ierobežojumu, kas radušies akcepta rezultātā, neesamība — Regulas 2017/1001 61. panta 1. punkts)

(2019/C 305/62)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Klaus Nonnemacher (Karlsruhe, Vācija) (pārstāvis: C. Zierhut, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: D. Walicka)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Paul Ingram (Birmingham, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis: A. Haberl, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2018. gada 17. aprīļa lēmumu lietā R 409/2017-1 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp P. Ingram un K. Nonnemacher.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Klaus Nonnemacher atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 285, 13.8.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — mobile.de/EUIPO — Droujestvo S Ogranichena Otvornost “Rezon” (“mobile.ro”)

(Lieta T-412/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “mobile.ro” — Agrāka valsts grafiska preču zīme “mobile” — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas (ES) 2017/1001 18. pants — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas Nr. 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2019/C 305/63)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: mobile.de GmbH (Dreilinden, Vācija) (pārstāve: T. Lührig, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: J. Crespo Carrillo un H. O'Neill)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Droujestvo S Ogranichena Otvornost “Rezon” (Sofija, Bulgārija) (pārstāves: M. Yordanova-Harizanova un V. Grigorova, advokātes)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2018. gada 29. marta lēmumu lietā R 111/2015-1 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Droujestvo S Ogranichena Otvornost “Rezon” un mobile.de.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) mobile.de GmbH sedz savus, kā arī atļūdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) un Droujestvo S Ogranichena Otvornost “Rezon” tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 294, 20.8.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūlija spriedums — Audimas/EUIPO — Audi (“AUDIMAS”)

(Lieta T-467/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību — Grafiska preču zīme “AUDIMAS” — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “AUDI” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2019/C 305/64)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Audimas AB (Kauņa, Lietuva) (pārstāve: G. Domkutė-Lukauskienė, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāve: D. Walicka)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 22. maija lēmumu lietā R 2425/2017-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Audi un Audimas.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Audimas AB atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 341, 24.9.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 26. jūnija spriedums — Balani Balani u.c./EUIPO — Play Hawkers (“HAWKERS”)

(Lieta T-651/18) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “HAWKERS” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “HAWKERS” — Relatīvs atteikuma pamats — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkts)

(2019/C 305/65)

Tiesvedības valoda — spāņu

Prasītāji: Sonu Gangaram Balani Balani (Las Palmas de Gran Canaria, Spānija), Anup Suresh Balani Shivdasani (Las Palmas de Gran Canaria) un Amrit Suresh Balani Shivdasani (Las Palmas de Gran Canaria) (pārstāvis: A. Díaz Marrero, advokāts)

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Sonu Gangaram Balani Balani, Anup Suresh Balani Shivdasani un Amrit Suresh Balani Shivdasani atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 4, 7.1.2019.

Prasība, kas celta 2019. gada 15. jūnijā — UI/Komisija**(Lieta T-362/19)**

(2019/C 305/66)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki*Prasītājs:* UI (pārstāvji: J. Diaz Cordova, advokāts)*Atbildētāja:* Eiropas Komisija**Prasījumi**

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas Atalgojuma un individuālo tiesību biroja 2018. gada 27. augusta lēmumu, ar kuru prasītājam netika piešķirts ekspatriācijas pabalsts;
- lemt par tiesāšanās izdevumiem saskaņā ar Reglamentu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka saskaņā ar 1995. gada 14. decembra sprieduma *Diamantaras/Komisija* (lieta T-72/94, EU:T:1995:212) 48. punktu un 2010. gada 9. marta sprieduma *Tzvetanova/Komisija* (lieta F-33/09, EU:F:2010:18) 57. punktu prasītāja pamatnodarbošanās/pastāvīgās dzīvesvietas valsts neesot bijusi Beļģija visā aplūkotajā periodā. Līdz ar to viņam pienākas pilns ekspatriācijas pabalsts.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka saskaņā ar 2007. gada 26. septembra rīkojumu *Rocío Salvador Roldán/Komisija* (lieta F-129/06, EU:F:2007:166) uzņēmuma reģistrācija vai nekustamā īpašuma pirkšana valstī ir skaidra norāde uz noturīgo saikni ar šo valsti (konkrētajā gadījumā Rumāniju). Ņemot vērā šo apstākli, prasītāja gadījumā, viņam esot tiesības uz pilnu ekspatriācijas pabalstu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka saskaņā ar augstākminēto spriedumu lietā F-33/09 *Tzvetanova/Komisija* Beļģijas pašvaldības sniegtā informācija, uz kuru atbildētāja balstās savā atbildē esot tikai formāla un nevarot tikt izmantota, lai noteiktu personas pastāvīgo dzīvesvietu. Līdz ar to prasītājam pienākas pilns ekspatriācijas pabalsts.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka saskaņā ar 2001. gada 24. aprīļa sprieduma *Miranda/Komisija* (lieta T-37/99, EU:T:2001:122) 32. un 33. punktu, ar *Del Vaglio* judikatūru (judikatūra, kuras kulminācijas punkts ir 2004. gada 12. oktobra rīkojums *Del Vaglio/Komisija*, lieta C-352/03 P EU:C:2004:613) un ar 2011. gada 15. marta spriedumu *Gaëtan Barthélémy Maxence Mioni/Eiropas Komisija* (lieta F-28/10, EU:F:2011:23) prasītāja nodoms piešķirt viņa interešu centram pastāvīgu raksturu, proti, noteikt savu pastāvīgo dzīvesvietu, neesot bijis saistīts ar Beļģiju, ņemot vērā to, ka viņš *inter alia* sniedza deklarāciju Limosas sistēmā attiecīgajā periodā. Līdz ar to viņam pienākas pilns ekspatriācijas pabalsts. Viņš vērš uzmanību uz to, ka atbildētāja savā atbildē esot kļūdaini koncentrējusies tikai uz prasītāja fizisko klātbūtni Beļģijā.

Prasība, kas celta 2019. gada 9. jūlijā — BASF/Komisija**(Lieta T-472/19)**

(2019/C 305/67)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: BASF AS (Oslo, Norvēģija) (pārstāvji: E. Wright, *Barrister-at-law*, A. Rusanov un H. Boland, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt pilnībā vai daļā, kurā tas attiecas uz prasītāju, Komisijas 2019. gada 6. jūnija Īstenošanas lēmumu C(2019) 4336 *final* par tādu cilvēkiem paredzēto zāļu tirdzniecības atļaujām, kuras satur “omega -3 skābes etilesterus” un kuras paredzētas perorālai lietošanai sekundārajā profilaksē pēc miokarda infarkta, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/83/EK 31. panta ietvaros;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajam lēmumam nav spēkā esoša juridiskā pamata.
 - Prasītāja apgalvo, ka, pieņemot apstrīdēto lēmumu, Eiropas Komisija nav ievērojusi un izpildījusi tai Direktīvas 2001/83/EK ⁽¹⁾ 116. pantā paredzētos pienākumus;
 - Konkrētāk, prasītāja apgalvo, ka atbildētāja nav pierādījusi, ka zāles “Omacor” ir kaitīgas, tām nav terapeitiskās iedarbības, ka riska un ieguvuma samērs nav labvēlīgs vai to kvalitatīvais un kvantitatīvais salikums nav atbilstošs deklarētajam;
 - Tāpat tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā nav ņemts vērā Tiesas judikatūrā iedibinātais princips, ka ir prezumējams labvēlīgs “Omacor” riska un ieguvuma samērs un iedarbība, un ka Eiropas Komisijai ir jāpierāda, ka pieejamie klīniskie dati pamato atkāpšanos no šīs prezumpcijas.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, pieņemot apstrīdēto lēmumu, atbildētāja nav ņemusi vērā vispārējo Savienības tiesību samērīguma principu.
 - Šajā pamatā vēlreiz tiek uzsvērts, ka atbildētāja nav pierādījusi, ka “Omacor” nav terapeitiskās iedarbības vai ka “Omacor” riska un ieguvuma samērs vairs nav labvēlīgs. Turklāt prasītāja apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā acīmredzami nav ievērots samērīguma princips;
 - Pat ja, *quod non*, būtu pastāvējušas pamatotas bažas par “Omacor” iedarbību vai riska un ieguvuma samēru, atbildētājai būtu jāapsver pasākumi, ar ko būtu iespējams novērst šīs bažas un kas būtu mazāk ierobežojoši nekā apstrīdētais lēmums.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV 2001, L 311, 67. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 5. jūlijā — NRW. Bank/VNV**(Lieta T-478/19)**

(2019/C 305/68)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki*Prasītāja:* NRW. Bank (Diseldorfa, Vācija) (pārstāvji: D. Flore un J. Seitz, advokāti)*Atbildētāja:* Vienotā noregulējuma valde (VNV)**Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas 2019. gada 16. aprīļa Lēmumu, tostarp tam pievienoto pielikumu, par *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā aprēķināšanu par 2019. gadu, kā arī sīkāku informāciju par aprēķinu, ciktāl tiem ir nozīme attiecībā uz prasītāju ar iestādes kodu DE05740;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir vērstā pret Vienotā noregulējuma valdes 2019. gada 16. aprīļa Lēmumu (SRB/ES/SRF/2019/10), tostarp tam pievienoto pielikumu, par *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā aprēķināšanu par 2019. gadu, kā arī sīkāku informāciju par aprēķinu, ciktāl tiem ir nozīme attiecībā uz prasītāju ar iestādes kodu DE05740.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Pirmais prasības pamats: apstrīdētā lēmuma spēkā neesamība pietiekama pamatojuma neesamības dēļ
 - Prasītāja apgalvo, ka atbilstoši LESD 263. panta 2. punktam apstrīdētais lēmums nav spēkā jau tādēļ, ka atbildētāja, pieņemot apstrīdēto lēmumu, esot pārkāpusi būtiskus procedūras noteikumus. Apstrīdētais lēmums neesot pietiekami pamatots, kas tomēr esot obligāti prasīts LESD 296. panta 2. punktā.
2. Otrais prasības pamats: ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpta Deleģētā regula (ES) 2015/63 ⁽¹⁾, kas ir jāinterpretē, ievērojot tiesību normas ar augstāku juridisko spēku
 - Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka no Deleģētās regulas (ES) Nr. 2015/63 nepieciešamās interpretācijas, ievērojot Direktīvu 2014/59/ES ⁽²⁾ un Regulu (ES) Nr. 806/2014 ⁽³⁾, izriet, ka atbildētājai iemaksa obligāti ir jānosaka, vadoties pēc riska profila, ko atbildētāja neesot pareizi izdarījusi. Turklāt, interpretējot Deleģēto regulu (ES) 2015/63, atbildētājai esot jāņem vērā Direktīvā 2014/59/ES un Regulā (ES) Nr. 806/2014 noteiktais mērķis aizsargāt valsts budžetu, ko atbildētāja neesot darījusi. Bez tam ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpts vispārējais vienlīdzības princips. Turklāt arī tas, ka atbildētāja piemēro šo aprēķināšanas metodi interneta bankas aizdevumu gadījumā, esot pretrunā Deleģētajai regulai (ES) 2015/63 vai, attiecīgi, Regulai (ES) Nr. 806/2014.

3. Trešais, pakārtoti izvirzītais, prasības pamats: tiesību normu ar augstāku juridisko spēku pārkāpums ar Deleģētās regulas (ES) 2015/63 5. panta 1. punkta f) apakšpunktu
 - Prasītāja apgalvo, ka, ja Deleģētās regulas (ES) 2015/63 5. panta 1. punkta f) apakšpunktu neesot iespējams interpretēt atbilstoši tiesību normām ar augstāku juridisko spēku, tas ir, Regulai (ES) 806/2014, Direktīvai 2014/59/ES un vispārējam vienlīdzības principam, tad Deleģētās regulas (ES) 2015/63 5. panta 1. punkta f) apakšpunkts esot pretrunā tiesību normām ar augstāku juridisko spēku, tas esot prettiesisks un atbildētāja to neesot drīkstējusi piemērot.
4. Ceturtais, pakārtoti izvirzītais prasības pamats: Deleģētās regulas (ES) 2015/63 aprēķināšanas metodes pārkāpums attiecībā pret tiesību normām ar augstāku juridisko spēku
 - Prasītāja apgalvo, ka, ja atbildētāja būtu piemērojusi aprēķināšanas metodi atbilstoši Deleģētajai regulai (ES) 2015/63, pati Deleģētajā regulā (ES) 2015/63 noteiktā aprēķināšanas metode būtu pretrunā tiesību normām ar augstāku juridisko spēku. Deleģētās regulas (ES) 2015/63 aprēķināšanas metode neatbilstot vispārējā vienlīdzības principa prasībām, kā arī tam, ka atbilstoši Regulai (ES) Nr. 806/2014 un Direktīvai 2014/59/ES obligāti ir jāvadās pēc riska profila.
5. Piektais prasības pamats: Īstenošanas regulas (ES) 2015/81 ⁽⁴⁾ 8. panta 2. punkta pārkāpums ar apstrīdēto lēmumu
 - Piekta prasības pamata ietvaros prasītāja apgalvo, ka, ņemot par pamatu Īstenošanas regulas (ES) 2015/81 8. panta 2. punktu, atbildētājai, ņemot vērā prasītājas izslēgšanu no Regulas (ES) Nr. 806/2014 piemērošanas jomas, bija jāatskaita visa vēl nesamaksātā summa, ko prasītāja ir samaksājusi 2015. gadā un kas jau ir pārskaitīta Vienotajā noregulējuma fondā (VNF).

(¹) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/63 (2014. gada 21. oktobris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz *ex ante* iemaksām noregulējuma finansēšanas mehānismos (OV 2015, L 11, 44. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.).

(³) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu banku noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

(⁴) Padomes Īstenošanas regula (ES) 2015/81 (2014. gada 19. decembris), ar ko nosaka vienādus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 806/2014 piemērošanas nosacījumus attiecībā uz *ex ante* iemaksām vienotajā noregulējuma fondā (OV 2015, L 15, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 8. jūlijā — Hypo Vorarlberg Bank/VNV

(Lieta T-479/19)

(2019/C 305/69)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Hypo Vorarlberg Bank AG (Bregence, Austrija) (pārstāvji: G. Eisenberger un A. Brenneis, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Vienotā noregulējuma valdes 2019. gada 16. aprīļa lēmumu par *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā aprēķināšanu par 2019. gadu (SRB/ES/SRF/2019/10) ("Decision of the Single Resolution Board of 16 April 2019 on the calculation of the 2019 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2019/10)"), ieskaitot pielikumu un katrā ziņā tiktāl, ciktāl šis lēmums, ieskaitot pielikumu, attiecas uz summu, kas [prasītājai] jāmaksā, kā arī
- piespriest Vienotā noregulējuma valdei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats: būtisku procedūras noteikumu pārkāpums, nepilnīgas apstrīdētā lēmuma paziņošanas dēļ
— Pārkāpjot LES 1. panta 2. punktu, LESD 15., 296. un 298. pantu, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā — “Harta”) 42. un 47. pantu, apstrīdētais lēmums prasītājai neesot paziņots pilnībā. Zināt nepaziņoto informāciju, kas esot lēmuma galvenā sastāvdaļa, esot nepieciešams, lai saprastu iemaksu aprēķinus un varētu tos pārbaudīt.
2. Otrais pamats: būtisku procedūras noteikumu pārkāpums apstrīdētā lēmuma pamatojuma neesamības dēļ
— Ar apstrīdēto lēmumu neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu atbilstoši LESD 296. panta 2. punktam, kā arī Hartas 41. panta 1. punktam un 2. punkta c) apakšpunktam, jo neesot paziņots ne aprēķina pamatojums, ne sīkāka informācija par aprēķinu. Attiecībā uz atbildētājas rīcības brīvību neesot izklāstīts, kādus vērtējumus kādu iemeslu dēļ atbildētāja ir veikusi.
3. Trešais pamats: būtisku procedūras noteikumu pārkāpums neuzklausīšanas un tiesību tikt uzklausītam neievērošanas dēļ
— Pārkāpjot Hartas 41. panta 1. punktu un 2. punkta a) apakšpunktu, prasītājai neesot tikušas nodrošinātas tiesības tikt uzklausītai ne pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, ne pirms uz to balstītā lēmuma par summu pieņemšanas.
4. Ceturtais pamats: Deleģētās regulas (ES) 2015/63 ⁽¹⁾ kā apstrīdētā lēmuma juridiskā pamata prettiesiskums
— Ceturta pamata ietvaros prasītāja norāda, ka ar Deleģētās regulas 2015/63 4. līdz 7. un 9. pantu, kā arī I pielikumu, uz kuriem esot balstīts apstrīdētais lēmums, esot radīta nepārskatāma iemaksu noteikšanas sistēma, kas esot pretrunā Hartas 16., 17. un 47. pantam un ar ko neesot ievērots Hartas 20. un 21. pants, kā arī neesot ievēroti samērīguma un tiesiskās drošības principi. Šis pamats pakārtoti tiek izvirzīts arī attiecībā uz Direktīvas 2014/59/ES ⁽²⁾ un Regulas (ES) Nr. 806/2014 ⁽³⁾ normām, kurās ir saistoši noteikta — pēc prasītājas uzskatiem ar pamattiesībām un Savienības tiesību pamatvērtībām nesavienojama — ar Deleģēto regulu Nr. 2015/63 ieviestā iemaksu sistēma.

⁽¹⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/63 (2014. gada 21. oktobris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz *ex ante* iemaksām noregulējuma finansēšanas mehānismos (OV 2015, L 11, 44. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu banku noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 8. jūlijā — Portigon/VNV

(Lieta T-481/19)

(2019/C 305/70)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Portigon AG (Diseldorfa, Vācija) (pārstāvji: advokāti D. Bliesener, V. Jungkind un F. Geber)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas 2019. gada 16. aprīļa lēmumu par *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā aprēķināšanu par 2019. gadu (SRB/ES/SRF/2019/10), ciktāl lēmums attiecas uz prasītāju;
- saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 69. panta c) un d) punktu apturēt tiesvedību līdz brīdim, kad likumīgā spēkā stājas nolēmumi lietās T-365/16, T-420/17 un T-413/18, vai arī līdz tās tiek izbeigtas citādi;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza astoņus pamatus.

1. Pirmais prasības pamats: Regulas (ES) Nr. 806/2014 ⁽¹⁾ 70. panta 2. punkta pirmās līdz trešās daļas, kas skatītas kopā ar Īstenošanas regulas (ES) 2015/81 ⁽²⁾ 8. panta 1. punkta d) apakšpunktu, Direktīvas 2014/59/ES ⁽³⁾ 103. panta 7. punkta un LESD 114. panta pārkāpums
 - Atbildētāja esot nepamatoti noteikusi prasītājai iemaksas pienākumu, jo Regulā (ES) Nr. 806/2014 un Direktīvā 2014/59/ES neesot paredzēts iemaksas pienākums likvidējamām iestādēm. LESD 114. pantā esot aizliegts iekasēt iemaksas no tādām iestādēm, kāda ir prasītāja.
 - Likumdevējs neesot bijis tiesīgs pamatot iemaksas pienākumu ar LESD 114. pantu, jo nepastāv saistība ar iekšējo tirgu. Savienības līmenī saskaņotais iemaksu regulējums neatvieglojot pamatbrīvību īstenošanu un nenovēršot ievērojamus konkurences izkropļojumus attiecībā uz iestādēm, kas pārstāj darboties tirgū.
 - Atbildētāja esot nepamatoti noteikusi iemaksas pienākumu prasītājai, jo attiecībā uz šo iestādi nepastāvēt riski, tās likvidēšana atbilstoši Regulai (ES) Nr. 806/2014 esot izslēgta un šai iestādei neesot nekādas nozīmes attiecībā uz finanšu sistēmas stabilitāti.
 - Kopš 2012. gada prasītājai vairs neesot jaunas komercdarbības un, pamatojoties uz Komisijas lēmumu par atbalstu, tā tiek likvidēta. Tās atlikušo saistību lielāko daļu tā labticīgi nododot citam tiesību subjektam.
 - Ar Deleģēto regulu (ES) 2015/63 ⁽⁴⁾ tiekot pārkāpts LESD 114. pants, kā arī Direktīvas 2014/59/ES 103. panta 7. punkts, kas ir būtisks iemaksu aprēķināšanas regulējums (LESD 290. panta pirmās daļas otrais teikums).
2. Otrais prasības pamats: Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā — “Harta”) 41. panta 2. punkta c) apakšpunkta pārkāpums, jo aprēķināšanas procedūra neļaujot pilnvērtīgi pamatot apstrīdēto lēmumu. Ciktāl aprēķināšana esot balstīta uz Deleģēto regulu (ES) 2015/63, tā neesot piemērojama.
3. Trešais prasības pamats: Hartas 16. un 20. panta pārkāpums, jo prasītājas īpašās situācijas dēļ ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpts vispārējais vienlīdzības princips. Apstrīdētais lēmums turklāt nesamērīgi iejaucoties prasītājas uzņēmējdarbības brīvībā.
4. Ceturtais prasības pamats (pakārtoti): Regulas (ES) Nr. 806/2014 70. panta 2. punkta, kas skatīts kopā ar Direktīvas 2014/59/ES 103. panta 7. punktu, pārkāpums, jo atbildētājai, aprēķinot iemaksu lielumu, esot vajadzējis no attiecīgajām saistībām izslēgt saistības, uz kurām neattiecas riski.

5. Piektais prasības pamats (pakārtoti): Regulas (ES) Nr. 806/2014 70. panta 6. punkta, kas skatīts kopā ar Deleģētās regulas (ES) 2015/63 5. panta 3. un 4. punktu, pārkāpums, jo atbildētāja esot nepamatoti aprēķinājusi prasītājas iemaksas, pamatojoties uz atvasināto instrumentu līgumu bruto aprēķinu.
6. Sestais prasības pamats (pakārtoti): Regulas (ES) Nr. 806/2014 70. panta 6. punkta, kas skatīts kopā ar Deleģētās regulas (ES) 2015/63 6. panta 8. punkta a) apakšpunktu, pārkāpums, jo atbildētāja esot nepamatoti uzskatījusi prasītāju par iestādi, kas tiek reorganizēta
7. Septītais prasības pamats: Hartas 41. panta 1. punkta un 2. punkta a) apakšpunkta pārkāpums, jo atbildētājai pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas esot bijis jāuzklausā prasītāja
8. Astotais prasības pamats: Hartas 41. panta 1. punkta un 2. punkta c) apakšpunkta, kā arī LESD 296. panta 2. punkta pārkāpums, jo atbildētāja esot nepietiekami pamatojusi apstrīdēto lēmumu

-
- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu banku noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).
- (²) Padomes Īstenošanas regula (ES) 2015/81 (2014. gada 19. decembris), ar ko nosaka vienādus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 806/2014 piemērošanas nosacījumus attiecībā uz *ex ante* iemaksām vienotajā noregulējuma fondā (OV 2015, L 15, 1. lpp.).
- (³) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.).
- (⁴) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/63 (2014. gada 21. oktobris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz *ex ante* iemaksām noregulējuma finansēšanas mehānismos (OV 2015, L 11, 44. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 8. jūlijā — CV u.c./Komisija

(Lieta T-496/19)

(2019/C 305/71)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: CV, CW un CY (pārstāvis: J.-N. Louis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2018. gada 4. jūnija lēmumu, ar kuru tika noraidīts viņu lūgums;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamatojot prasību atcelt Komisijas lēmumu, ar kuru tika noraidīts viņu lūgums noteikt pasākumus, lai izbeigtu ierēdņu un darbinieku pirkstspējas līdzvērtības neatkarīgi no viņu dienesta vietas principa neievērošanu, prasītāji izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats: pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde un ierēdņu pirkstspējas līdzvērtības neatkarīgi no viņu dienesta vietas principa neievērošana. Pirmkārt, prasītāji uzsver, ka apstrīdētajā lēmumā vispār nav norādīts pamatojums, liedzot viņiem iespēju saprast šī lēmuma pamatotību un neļaujot Vispārējai tiesai veikt pārbaudi. Otrkārt, prasītāji uzskata, ka viņi pilda pienākumus ar tādiem pašiem nosacījumiem kā viņu kolēģi, kuru dienesta vieta ir Eiropas Komisijas pārstāvniecībā Parīzē, un

viņiem tādējādi tāpat kā pēdējiem minētajiem būtu jāsaņem vienota noteiktas likmes piemaksa reprezentācijas izdevumiem. Visbeidzot, viņi uzskata, ka ar pirktspējas līdzvērtības principa ievērošanu nav saderīgs tas, ka ierēdņiem, kuru dienesta vieta ir Parīzē, Strasbūrā, Marseļā un Valansjēnā, ir vienāds korekcijas koeficients.

2. Otrais pamats: vienādas attieksmes un nediskriminācijas principu neievērošana, jo prasītāji nesaņem vienotas noteiktas likmes piemaksu reprezentācijas izdevumiem atšķirībā no viņu kolēģiem, kuru dienesta vieta ir Eiropas Komisijas pārstāvniecībā Parīzē, lai gan viņi pilda pienākumus ar tādiem pašiem nosacījumiem kā minētie.
3. Trešais pamats: rūpības pienākuma —, kas liek kompetentajai iestādei apstrīdētā lēmuma pamatojumā norādīt iemeslus, kuru dēļ tā ir piešķirusi prioritāti dienesta interesēm, — neizpilde.

Prasība, kas celta 2019. gada 8. jūlijā — CZ u.c./EĀDD

(Lieta T-497/19)

(2019/C 305/72)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: CZ, DB, DC un DD (pārstāvis: J.-N. Louis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Ārējās darbības dienests

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt EĀDD lēmumu, ar kuru noraidīts viņu 2018. gada 4. jūnija pieteikums;
- piespriest EĀDD atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji prasības atcelt EĀDD lēmumu par viņu pieteikumu veikt pasākumus, lai izbeigtu ierēdņu un darbinieku pirktspējas līdzvērtības neatkarīgi no viņu dienesta vietas principa neievērošanu, pamatošanai izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots pienākuma norādīt pamatojumu un pirktspējas līdzvērtības starp ierēdņiem neatkarīgi no dienesta vietas principa pārkāpums. Pirmkārt, prasītāji norāda, ka apstrīdētajā lēmumā vispār nav norādīts pamatojums, kas viņiem liedz saprast šī lēmuma pamatotību un neļauj Vispārējai tiesai īstenot savu pārbaudi. Otrkārt, prasītāji uzskata, ka viņi pilda savus pienākumus ar tādiem pašiem nosacījumiem kā viņu kolēģi, kuri strādā Eiropas Komisijas pārstāvniecībā Parīzē, un ka viņiem tāpat kā pēdējiem minētajiem būtu jāsaņem vienota noteiktas likmes piemaksa reprezentācijas izdevumiem. Visbeidzot, viņi uzskata, ka pirktspējas līdzvērtības principa ievērošana ir nesaderīga ar to, ka ierēdņiem, kuri strādā Parīzē, Strasbūrā, Marseļā un Valansjēnā, ir vienāds korekcijas koeficients.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principa pārkāpums, jo prasītāji, pretēji viņu kolēģiem, kas strādā Eiropas Komisijas pārstāvniecībā Parīzē, nesaņem vienotu noteiktas likmes piemaksu reprezentācijas izdevumiem, lai gan viņi pilda savus pienākumus ar tādiem pašiem nosacījumiem kā viņu kolēģi.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērots rūpības pienākums, kas kompetentajai iestādei liek apstrīdētā lēmuma pamatojumā norādīt iemeslus, kādēļ priekšroka ir tikusi dota dienesta interesēm.

Prasība, kas celta 2019. gada 12. jūlijā — DE/Parlaments

(Lieta T-505/19)

(2019/C 305/73)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: DE (pārstāvis: T. Oeyen, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Parlamenta 2018. gada 30. oktobra lēmumu, ar kuru prasītājam tika atteikts piešķirt pienācīgu īpašo atvaļinājumu viņa jaundzimušo dēviņam, kurus ir iznēsājusi surogātmāte, aprūpei;
- piespriest Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi un nediskrimināciju.
 - Tā kā prasītājam nav piešķirtas tiesības uz tādu atvaļinājumu pēc bērna piedzimšanas, kas ir līdzvērtīgs grūtniecības un dzemdību atvaļinājumam un/vai adopcijas atvaļinājumam, ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāptas prasītāja pamattiesības uz vienlīdzīgu aizsardzību un nediskrimināciju, kuras ir nostiprinātas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. panta 1. punktā, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (ECPAK) 14. pantā un Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 1. panta d) punktā. Tā kā homoseksuālas personas ir dominējošā to vecāku grupa, kas izmanto bērna iznēsāšanu, kuru veic surogātmāte, tās nesamērīgi negatīvi ietekmē Parlamenta sniegtā Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu normu attiecībā uz atvaļinājumiem saistībā ar bērna piedzimšanu interpretācija, kas ir atspoguļota apstrīdētajā lēmumā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas prasītāja tiesības uz ģimenes dzīves aizsardzību.
 - Tā kā prasītājam nav piešķirts tāds pienācīgs īpašais atvaļinājums viņa jaundzimušo bērnu aprūpei, kas ir līdzvērtīgs grūtniecības un dzemdību atvaļinājumam un/vai adopcijas atvaļinājumam, ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpts ECPAK 8. pants, ar kuru tiek aizsargātas prasītāja tiesības uz ģimenes dzīvi, lasot to kopsakarā ar ECPAK 14. pantu.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir pieņemts, pārkāpjot labas pārvaldības principu.
- Konkrēti tiek apgalvots, ka atbildētājs i) ir liedzis prasītājam tiesības tikt uzklautam un ii) nav norādījis pienācīgus iemeslus savam lēmumam.
4. Ar ceturto pamatu tiek izvirzīta iebilde par prettiesiskumu attiecībā uz Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu normām par īpašo atvaļinājumu, kā tās apstrīdētajā lēmumā interpretē atbildētājs.
- To pašu iemeslu dēļ, kas ir izklāstīti iepriekš pirmajā līdz trešajā pamatā, tiek apgalvots, ka ir prettiesiska Parlamenta sniegtā Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 57. panta, lasot to kopsakarā ar šo noteikumu V pielikuma 6. pantu, interpretācija, kura ir atspoguļota apstrīdētajā lēmumā un saskaņā ar kuru Eiropas Parlamenta ierēdņiem vai citiem darbiniekiem, kas kļūst par vecākiem, izmantojot bērna iznēsāšanu, kuru veic surogātmāte, nav tiesību uz tādu īpašo atvaļinājumu, kas ir līdzvērtīgs grūtniecības un dzemdību atvaļinājumam un/vai adopcijas atvaļinājumam.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta tiesību kļūda un nav pareizi piemērots Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 2. pielikuma 6. pants un Eiropas Parlamenta Iekšējie noteikumi, kuros ir regulēts atvaļinājums.
- Gadījumā, ja Vispārējā tiesa uzskatītu, ka prasītājam nav tiesību uz tādu bērna piedzimšanas atvaļinājumu, kas ir līdzvērtīgs tam, kuru piešķir kā grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu vai adopcijas atvaļinājumu, prasītājs norāda, ka viņam kā dvīņu tēvam ir tiesības uz 20 dienu ilgu atvaļinājumu. Šīs tiesības ir piemērojamas neatkarīgi no tiesiskā mehānisma, saskaņā ar kuru prasītājs ir ieguvis vecāku atbildību.

Prasība, kas celta 2019. gada 19. jūlijā — Lego/EUIPO — Delta Sport Handelskontor (Būvēšanas klucīši no rotaļu būvēšanas komplekta)

(Lieta T-515/19)

(2019/C 305/74)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lego A/S (Billund, Dānija) (pārstāvji: V. von Bomhard un J. Fuhrmann, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa Apelācijas padomē dalībiece: Delta Sport Handelskontor GmbH (Hamburga, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus dizainparauga īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Strīdus dizainparaugs: reģistrēts Kopienas dizainparaugs Nr. 1 664 368-0006

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas trešās padomes 2019. gada 10. aprīļa lēmums lietā R 31/2018-3

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atstāt spēkā *EUIPO* Anulēšanas nodaļas 2017. gada 30. oktobra lēmumu, ar kuru tika noraidīts pieteikums atzīt par spēkā neesošu reģistrētu Kopienas dizainparaugu Nr. 1 664 368-0006;
- piespriest *EUIPO* un, ja otrā procesa *EUIPO* dalībiece iestātos lietā, — personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 8. panta 3. punkta pārkāpums;
- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 8. panta 1. punkta pārkāpums;
- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 62. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 22. jūlijā — Sipcam Oxon/Komisija

(Lieta T-518/19)

(2019/C 305/75)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sipcam Oxon SpA (Milāna, Itālija) (pārstāvji: C. Mereu, P. Sellar, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt apstrīdēto Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2019/677 (2019. gada 29. aprīlis);
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā regula ir tikusi pieņemta acīmredzamas kļūdas vērtējumā dēļ.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā regula izriet no procedūras, kurā nav ievērotas prasītājas tiesības uz aizstāvību.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā regula ir tikusi pieņemta, ar nepareizu vadlīniju piemērošanu pārkāpjot tiesiskās noteiktības principu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā regula ir tikusi pieņemta, pārkāpjot samērīguma principu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā regula ir tikusi pieņemta, pārkāpjot piesardzības principu.

Prasība, kas celta 2019. gada 22. jūlijā — Forte/Parlaments

(Lieta T-519/19)

(2019/C 305/76)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Mario Forte (Neapole, Itālija) (pārstāvji: C. Forte un G. Forte, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto aktu;
- galvenokārt atcelt ikvienu ar apstrīdēto aktu saistītu aktu, kas pieņemts pirms vai pēc tā un kas rada tiesiskas sekas prasītājam;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir celta par Eiropas Parlamenta Lēmumu D(2019)20777, ko parakstījis Eiropas Parlamenta Finanšu ģenerāldirektorāta Deputātu finansiālo un sociālo tiesību direkcijas Deputātu atalgojuma nodaļas vadītājs *Sune Hansen* un ar kuru ir pārskatītas tiesības uz darbības izbeigšanas pensiju pēc tam, kad 2019. gada 1. janvārī bija stājies spēkā *Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati* (Deputātu palātas Prezidijs, Itālija) Lēmums Nr. 14/2018 un ir noteikts atgūt nepamatoti samaksāto summu.

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kas ir izvirzīti lietās T-345/19 *Santini/Parlaments*; T-347/19 *Falqui/Parlaments*; un T-389/19 *Coppo Gavazzi/Parlaments*.

Konkrēti tiek apgalvots, ka apstrīdētā lēmuma pamatojums esot neloģisks, neesot izvērtēta Lēmuma Nr. 14/2018 likumība, ņemot vērā vispārējos Eiropas Savienības tiesību saprātīguma, samērīguma un tiesiskās drošības, paredzamības un tiesiskās palāvības principus, kā arī iegūto tiesību aizsardzības principu, esot pārkāpts LES 6. pants; esot pārkāpti Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma īstenošanas pasākumi, esot pārkāpta Finanšu regula, esot pārkāpti vienlīdzības un tiesību normu atpakaļejoša spēka aizlieguma principi, kā arī esot pārkāpts tiesību uz aizsardzību un piekļuves tiesai princips.

Prasība, kas celta 2019. gada 19. jūlijā — Haswani/Padome**(Lieta T-521/19)**

(2019/C 305/77)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki*Prasītājs: George Haswani (Yabroud, Sīrija) (pārstāvis: G. Karouni, advokāts)**Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome***Prasījumi**

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu 2016/850/KĀDP (2016. gada 27. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2016/840 (2016. gada 27. maijs), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā;
- atcelt Padomes Lēmumu 2017/917/KĀDP (2017. gada 29. maijs), ar ko groza Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2017/907 (2017. gada 29. maijs), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā;
- atcelt Padomes Īstenošanas Lēmumu (KĀDP) 2017/1245 (2017. gada 10. jūlijs), ar ko īsteno Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2017/1241 (2017. gada 10. jūlijs), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā;
- atcelt Padomes Īstenošanas Lēmumu (KĀDP) 2018/778 (2018. gada 28. maijs), ar ko īsteno Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2018/774 (2018. gada 28. maijs), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā;
- atcelt Padomes Īstenošanas Lēmumu (KĀDP) 2019/806 (2019. gada 17. maijs), ar ko īsteno Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2019/798 (2019. gada 17. maijs), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā;
- līdz ar to:
 - izdot rīkojumu par *Georges Haswani* vārda svītrosanu no pielikumiem, kas pievienoti iepriekš minētajiem aktiem;
 - piespriest Padomei samaksāt 100 000 EUR kā prasītājam nodarītā morālā kaitējuma atlīdzību;
 - piespriest Padomei segt pašai savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus, ko viņš apņemas pamatot tiesvedības laikā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka nav izpildīts LESD 296. panta otrajā daļā minētais pienākums norādīt pamatojumu. Prasītājs pārmet Eiropas Savienības Padomei, ka tā ir norādījusi tikai nekonkrētus un vispārīgus apsvērumus bez pietiekami konkrētām norādēm par to, kādēļ tā, izmantojot savu diskrecionāro novērtējuma varu, uzskata, ka attiecībā uz prasītāju ir jāpiemēro aplūkoto ierobežojošie pasākumi. Tādējādi Padome nav norādījusi nevienu konkrētu un objektīvu apstākli, kas varētu tikt norādīts kā pārmetums prasītājam un kas varētu attaisnot aplūkojamos pasākumus.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, aizskarot pamattiesības, ir pārkāpts samērīguma princips. Prasītājs uzskata, ka strīdīgais pasākums ir jāatzīst par spēkā neesošu, ciktāl tas ir nesamērīgs attiecībā pret izvirzīto mērķi, un ir uzskatāms par pārmērīgu iejaukšanos uzņēmējdarbības brīvībā un tiesībās uz īpašumu, kas nostiprinātas attiecīgi Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. un 17. pantā. Nesamērīgums izrietot no tā, ka pasākums attiecas uz jebkādu nozīmīgu saimniecisko darbību — bez norādēm uz citiem kritērijiem.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā un ka neesot pierādījumu. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Hartas 47. pantā garantētā pārbaudes tiesā efektivitāte it īpaši prasa, lai, pārbaudot lēmuma par konkrētas personas vārda iekļaušanas vai saglabāšanas to personu sarakstos, uz kurām attiecas sankcijas, pamatā esošo iemeslu tiesiskumu, Savienības tiesa pārlicinātos, ka šis lēmums ir balstīts uz pietiekami drošiem faktiem. Prasītājs uzskata, ka Padomes apgalvojumi gan par “ciešu saikni ar režīmu”, gan tie, kas attiecas uz iespējamo starpnieka lomu naftas darījumos starp režīmu un ISIL, ir jānoraida galīgi, jo tiem nav nekāda pamata un tie nav balstīti ne uz kādiem faktiem.
4. Ar ceturto pamatu tiek izvirzīta prasība par kaitējuma atlīdzību, ciktāl noteiktu smagu nepierādītu faktu piedēvēšanas rezultātā prasītājs un viņa ģimene esot tikusi pakļauta briesmām, kas liecinot par nodarītā kaitējuma nozīmi, tādējādi pamatojot viņa prasību par zaudējumu atlīdzību.

Prasība, kas celta 2019. gada 23. jūlijā — Aldi/EUIPO (“BBQ BARBECUE SEASON”)

(Lieta T-522/19)

(2019/C 305/78)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Vācija) (pārstāvji: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen un M. Minkner, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “BBQ BARBECUE SEASON” melnā, pelēkā, baltā, oranžā, gaiši oranžā un tumši oranžā krāsā reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 17 879 203

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2019. gada 17. maija lēmums lietā R 1359/2018-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 23. jūlijā — Sky/EUIPO — Safran Electronics & Defense (“SKYNAUTE by SAGEM”)

(Lieta T-523/19)

(2019/C 305/79)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Sky Ltd* (Isleworth, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji: *A. Zalewska, lawyer*, un *A. Brackenbury, Solicitor*)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa Apelācijas padomē dalībiece: *Safran Electronics & Defense* (Boulogne-Billancourt, Francija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “SKYNAUTE by SAGEM” reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 14 821 334

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2019. gada 23. maija lēmums lietā R 919/2018-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- apmierināt prasītājas prasību;
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo prasību un izdevumus, kas radušies procesā EUIPO.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 2. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 4. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 25. jūlijā — Nord Stream 2/Parlaments un Padome

(Lieta T-526/19)

(2019/C 305/80)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Nord Stream 2 AG (Cūga, Šveice) (pārstāvji: L. Van den Hende, J. Penz, advokāti, un M. Schonberg, Solicitor)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pilnībā atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/692 (2019. gada 17. aprīlis);
- piespriest atbildētājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītājs izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Savienības tiesību vispārējā vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums, jo ar direktīvu, ar ko izdarīti grozījumi, prasītājam esot atņemta iespēja atkāpties no Direktīvas 2009/73/EK ⁽¹⁾ noteikumu piemērošanas, neraugoties uz ieguldījumu, kas tika veikti jau pirms direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi, pieņemšanas un pat pirms tās pirmreizējā priekšlikuma iesniegšanas, milzīgo apjomu, lai gan visiem citiem esošajiem jūrā izvietotajiem importa cauruļvadiem esot tiesības uz atkāpi.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots Savienības tiesību vispārējā samērīguma principa pārkāpums, jo ar direktīvu, ar ko izdarīti grozījumi, neesot iespējams sasniegt tajā noteiktos mērķus un katrā ziņā sniegt pietiekami jēgpilnu ieguldījumu to sasniegšanā, kas atsvērtu ar to radīto slogu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots Savienības tiesību vispārējā tiesiskās drošības principa pārkāpums, jo direktīvā, ar ko izdarīti grozījumi, neesot ietverti atbilstoši pielāgojumi attiecībā uz prasītāja īpašo situāciju, bet gluži pretēji tā esot īpaši izstrādāta, lai prasītāju ietekmētu negatīvi.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvota pilnvaru nepareiza izmantošana, jo direktīva, ar ko izdarīti grozījumi, esot pieņemta cita mērķa dēļ, nevis to mērķu dēļ, kuru nolūkā tika piešķirtas pilnvaras, lai to pieņemtu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots būtisku formas prasību pārkāpums, jo direktīva, ar ko izdarīti grozījumi, esot pieņemta, pārkāpjot LES un LESD pievienotajā 1. protokolā Par valstu parlamentu lomu Eiropas Savienībā, LES un LESD pievienotajā 2. protokolā Par subsidiaritātes principa un proporcionālītātes principa piemērošanu un Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu noteiktās prasības.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvota LESD 296. pantā pieprasītā pamatojuma neesamība.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/73/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu (OV L 211, 14.8.2009., 94.–136. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 24. jūlijā — Arranz de Miguel u.c./ECB un VNV

(Lieta T-528/19)

(2019/C 305/81)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Ricardo Arranz de Miguel (Madride, Spānija), Alejandro Arranz Padierna de Villapadierna (Madride), Felipe Arranz Padierna de Villapadierna (Madride), Ricardo Arranz Padierna de Villapadierna (Madride), Nicolás Arranz Padierna de Villapadierna (Madride) (pārstāvji: R. Pelayo Jiménez un A. Muñoz Aranguren, advokāti)

Atbildētājas: Eiropas Centrālā banka un Vienotā noregulējuma valde

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt ECB un VNV ārpuslīgumisko atbildību par prasības pieteikumā norādītajiem pārkāpumiem un piespriest tām atlīdzināt prasītājiem nodarītos zaudējumus, kas novērtēti to akciju materiālās vērtības apmērā, vai pakārtoti — piespriest atbildētājām iestādēm samaksāt kompensāciju, kas līdzvērtīga 0,8442 euro par akciju;
- pieskaitīt maksājamaļai summai kompensācijas procentus, kas aprēķināti atbilstīgi ikgadēļai inflācijas likmei, ko EUROSTAT noteikusi Spānijai, sākot no 2017. gada 6. jūnija līdz sprieduma pasludināšanas dienai, pieskaitot nokavēļuma procentus, sākot no dienas, kad tiks pasludināts spriedums par zaudēļumu atlīdzināšanu, līdz faktiskai samaksai;
- piespriest atbildētājām iestādēm atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzļīgi lietā T-659/17, *Vallina Fonseca*/Vienotā noregulēļuma valde (OV 2017, C 424, 42. lpp.) izvirzļtāļjiem.

Saistļībā ar Eiropas Centrālo banku prasļtāļji it īpašļi apļgalvo, ka tā ir pārkāpusļi tiesiskās paļļāvības principu un nav izpildļijusi rūpļibas un labas pārvaldļības pienāķumu.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)

ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs

L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV